

AVE MARIA

OCTOBER, 1939

AVE MARIA

published monthly by

**The Slovene
Franciscan Fathers,
LEMONT, ILLINOIS**

in the interest of the
Slovene Franciscan Com-
missariat of the Holy
Cross.

□

Subscription Price:
\$2.50 per annum

Naročnina:
\$2.50 letno.
Izven U. S. A. \$3.00

□

**Management —
Upravništvo
AVE MARIA
P. O. Box 608,
Lemont, Ill.
Telephone: Lemont 494**

□

Printed by
SERVICE PRINTERS
Lemont, Ill.

Entered as second-class
matter August 20, 1925,
at the post office at Le-
mont, Illinois, under the
act of March 3, 1879.
Acceptance of mailing at
special rate of postage
provided for in Section
1103, Act of October 3,
1917, authorized on Au-
gust 29, 1925.

Naročite se na

"AVE MARIA"

ki je glasnik katoliškega življenja slovenskim
izseljencem v Ameriki in porok
zvestobe katoliški Cerkvi.

Več svetih maš

se daruje za naročnike našega lista. Najbolj stalna
je pa sv. maša, ki se daruje vsako prvo nedeljo
v mesecu v naši samostanski cerkvi pri
Mariji Pomagaj v Lemontu.

Vsak naročnik

NAŠEGA LISTA JE PODPORNİK VELIKE MISLI
MISIJONSTVA JEZUSOVEGA. ZAKAJ? DOLAR-
JI KI SI JIH NAMENIL ZA NAROČNINO NAŠE-
GO LISTA, NISO VRŽENI V KOT. KAMENČKI
SO ZA ZGRADBO KRISTUSOVEGA DUHOVNI-
ŠTVA. ZATO JE BILA AVE MARIJA USTA-
NOVLJENA, DA BI V GMOTNEM OZIRU PODPI-
RALA DIJAKE, KANDIDATE ZA DUHOVNIŠKI
STAN. TVOJA NAROČNINA JE SEME, KI NAJ
NEKOČ OBRODI SAD V VINOGRADU GOSPO-
DOVEM. KOLIKO JE DIJAKOV, KI BI RAI
STUDIRALI, PA IMAJO SREDSTEV. SAMO-
STAN V LEMONTU JE TUDI ŠOLA IN VZGOJE-
VALIŠČE IDEJALNIM FANTOM, KI SO SI ZAZE-
LELI SLUŽBE ALTARJA. SEDAJ RAZUMEŠ.
NAŠ LIST UTIRA POT TEM ŠTUDENTOM.

AVE MARIA

Oktoberska šte. 1939—

—Letnik XXXI.

MOLITVENI NAMENI V OKTOBRU

Fr. Martin

SPLOŠNI namen: Za tiste dežele, v katerih brezboštvo in novo poganstvo najhujše razsajata. Brez dvoma razsaja brezboštvo najhujše na Ruskem, kjer imajo tisti peklenški boljševiki vse v svojih črnih krempeljih. Da tam boljševiki očitno Boga sovražijo in da ga hočejo popolnoma s tega sveta spraviti, je prav dobro znano. Seveda boljševiki sami bi radi prepričali svet, da ima življenje na Ruskem le solnčno plat. Mnogo ljudi lahko vsaj nekaj časa preslepijo kajpada, vendar vsak pameten človek ve, da življenje brez Boga je pravi pekel na zemlji. Življenje tam na Ruskem pa je res pekel. Kako more ubogo ljudstvo prestati razmere, je občudovanja vredno. In da Bog že tako dolgo dopusti komunistom, naj ravna po svoje, je za nas nerazrešljiva uganka. Vseeno vemo, da ima Bog svoje namene in bo že udaril, ko bo njegova neskončna previdnost tako določila. Kako res počasi božji mlini meljejo!

V Nemčiji pa imajo tisto novo vero, ki jo po vsej pravici katoliški pisatelji in govorniki imenujejo novo poganstvo, namreč hitlerjevo nacijsko vero. Ta nespametna vera počasi razjeda mnogim pravo vero iz srca. Nacijsko delovanje na Nemškem nas spominja na prva leta krščanstva, ko je namreč Julijan Odpadnik, rimski cesar, preganjal kristjane na podoben način. Julijan ni toliko prelival krvi kristjanov kakor njegovi predniki, ampak je skušal zatreti krščanstvo s tem, da upelje poganstvo med ljudi in evropa kristjane vse njihove prostosti v veri. Ravno to delajo naciji. In to preganjanje je še hujše, ker slab vpliv poganstva ostane.

Vendar niso le na Ruskem in na Nemškem take slabe razmere. Saj tudi n. pr. tukaj v Ameriki čutimo silo brezboštva in poganstva. Mnogim ljudem je seveda delovanje brezbožnih komunistov skrito žalibog, vendar tisti hudičevi zavezniki napredujejo s svojim zlobnim delom. In mnogo, mnogo jih je tu med nami, ki so pravi pogani, celo mnogo katoličanov živi kar po pogansko.

Misijonski namen: Da bi bili katoliški misijoni bolj znani po katoliškem tisku. Katoliški listi in časopisi se res veliko trudijo, širiti znanje o katoliških misijonih po vsem svetu. Veliko hvalo zaslužijo tisti, ki izdajajo misijonske liste, in tako vzbujajo zanimanje za misijone med ljudi. Hvala Bogu, je precejšno število takih listov. Vendar v tem oziru še veliko manjka, kakor se Mati Cerkev dobro zaveda, kajti naši misijoni niso tako dobro znani kot bi lahko bili. Naša molitev je torej, da bi katoliški tisk bolj širil znanje o katoliških misijonih.

Pri tem pa naj ne zaostaja število čitateljev misijonskih listov. Pomanjkljivost ni torej le pri katoliškem tisku, marveč pri naročnikih ali čitateljih misijonskih listov. Saj so taki listi jako zanimivi. Opisujejo namreč napredek Cerkve v teminah poganstva in zraven še običaje tujih ljudi in dežel, kjer se trudijo Kristusovi služabniki in služabnice. Vsak pravi katoličan se zanima za svoje sobrate v Kristusu, pomiluje pomilovanja vredne, moli za nesrečneže in se veseli z veselimi. Njegovo srce ima tisto vseobsežno ljubezen, ki gori v srcu Matere Cerkve. . . .

bolnico, kjer je urco za parnik zamudil. Bolnico je sicer med tem časom že zapustil in se sedaj zdravi v svojem rojstnem kraju, na Dobravi pri Ljubljani, a ne ve, kedaj mu bo dana prilika, da bi smuknil čez mejo.

Želimo mu, da bo kmalu okreval in mu bo kmalu dana prilika, da pride na novo mesto, ki si ga je sam izbral, med svoje Kanadčane, kjer bo skrbel za duše vseh jugoslovanskih katoliških naseljencev. Pozdravljamo ga vsi bravci Ave Marije, kakor tudi on pozdrave pošilja vsem. Začasni njegov naslov: P. Bernard Ambrožič, župnišče na Dobravi pri Ljubljani, Jugoslavija. Gospodu bo menda dobro pri srcu, če se ga kdo spomne s kartico in pozdravom. Napravimo mu veselje.

Katoliški dan v Clevelandu. Pretekli mesec so se vse štiri župnije okorajžile za skupni slovenski in katoliški dan. Pokroviteljica tega dne je bila Zveza društev Najsv. Imena vseh slovenskih fara v Clevelandu. Program je trajal štiri ure, nastopali so duhovniki kot govorniki in pevska društva vseh clevelandskih slovenskih naselj. Program je bil zelo lep in poučljiv, vsi govorniki so povdarjali praktično udejstvovanje Katoliške Akcije v javnem življenju. Ideja katoliškega slovenskega dneva naj bi z nami ostala. V veliko duhovno pobudo nam bo. Upamo, da ostane Cleveland pri svojem sklepu, da bo tudi prihodnje leto bral svoje ljudi skupaj za tako religiozno zborovanje, fare v ilinojškem okolju naj bi se tudi okorajžile za tak skupen dan. Joliet, Waukegan, So. Chicago, Chicago. Saj nas je mnogo, navdušimo se za tak dan, recimo v Jolietu, središču in težišču našem. Fare v Milwaukee in fara v Sheboyganu pa že itak imajo nekak katoliški dan na svojem letnem romanju na Holy Hill. Tako bo naše slovensko duhovno življenje dobilo nov pogon.

“Da bi vsi bili eno.” Na prvi strani svoje tedenske revije “Social Justice” povdarja Father Coughlin te dni pomen velikega kongresa Kristusa Kralja v Ljubljani za moralno obnovo sveta. Zelo obžaluje, da kongresu naše časopisje ni posvetilo več pažnje. V resolucijah, ki jih je ta kongres podal se tako klasično izraža borbenost katoličanov v naših dneh, ne toliko kakoršna je, kot pa kaka bi morala biti. Za pravice Boga v naših dušah, domovih in deželah bi se morali bolj postaviti, te pravice pa mesta ne najdejo, ker ne poznamo ali nočemo v svoji sebičnosti priznati pravic, ki gredo našemu bližnjemu. Nato poda izjavo kongresa dobesedno. Našel jo boš bravec v uvodnem odstavku spisa P. Bernarda Ambrožiča iz Ljubljane. Ne preglej tega članka. Na 6. strani ga boš našel. Namenjen je bil predvsem za naš letošnji koledar, toda prepozno je spis došel, zato ga v tej številki priobčujemo.

P. Bernard Ambrožič, naš urednik, je pa menda preveč dobrovskih hrušk in sliv potresel to leto in se osmolil. Prva smola je bila ta, da mu je vojska pokvarila oddih v domovini, druga pa ta, da mu bolezen zastavlja pot nazaj v Ameriko. Ravno, ko so po Evropi zatrobili za alarm in svarili vse ameriške državljane, naj se nemudoma povrnejo čez morje, ga je bolezen poslala v

Tudi naš list pozdravlja P. Kazimirja.

Vsi slovenski listi so temu odličnemu slovenskemu delavcu na kulturnem in verskem polju zapeli pozdrav, tudi Ave Marija se jim pridružuje in ga pristrčno pozdravlja. Ave Mariji je bil ustanovnik in ji prva leta dal glavne hrane. Z Ave Marijo je med rojaki širil in propagiral kraljestvo Jezusovo vsa leta svojega bivanja v Ameriki.

Naj mu bo bivanje med svojimi bivšimi so-rojaki in so-delavci oddiha in utehe polno. Upamo, da mu grozeča vojska ne bo v škodo pri njegovi nameri, da bi zbližal jugoslovanski svet v Ameriki z domovino, da bi tesneje med seboj sodelovali in tudi več uspeha želi v reprezentanci svojega naroda v tujini.

Hvalevredno to delo za idejno zblizanje. Kolikokrat smo si že želeli, da bi bilo več sodelovanja med nami, tremi brati, toda ne gre in ne gre. Nobene prave veljave nimamo kot skupen narod, nobenega pravega zastopstva; ker se med seboj prav ne razumemo, nas tudi Amerika nehote ne razume in ne upošteva. Morda nas zbližata novi sporazumi med Srbi in Hrvati v domovini, zakaj res je žalostno, da v vse strani vlečemo, mesto, da bi skupaj stopili v jarem.

Zatorej moremo in moramo pozdravljati vsako akcijo za zblizanje jugoslovanskega življa v tujini. Tretjina naroda je v tujini, zakaj bi tonil v morju pozabe preje kot je treba.

Father Zakrajšek je veliko pripomogel k temu, da se je domovina pričela zanimati za svoje izseljence, nadejamo se, da bo ta njegova sedanja pot med nas ustvarila tudi v nas več smisla za staro majko domovino onkraj morja.

Letošnji koledar na poti. V najkrajšem času izide koledar za leto 1940. Zelo obsežen je in vem, da bo rojakom všeč. Zato ga toplo priporočam. Posebnost v letošnjem koledarju je članek izpod peresa neumorne-

ga našega so-trudnika P. Hugona, članek o Katoliškem Delavcu. Že lani nas je pisec opozoril na veliko akcijo, ki sta jo započela dva konvertita Dorothy Day in Peter Maurin, praktično uveljavljanje socialne pravičnosti kot jo Cerkev zagovarja. V dejanjih ne z besedami hočeta prenoviti svet. S telesnimi deli usmiljenja vršita delo socialne preobnove. Premnogo domov sta že ustanovila po večjih mestih, kjer se nastanijo reveži in brezposelni, ustanavljata posebne komunalne farme, kjer njihovi ubožci dobe streho in zaposlitev. Zanimiv spis, ki ga ne smeš prezreti, ker je koncem koncev delo teh dveh edini način, po katerem moremo priti do boljše preuredbe so-človeštva. Spis nas bo informiral o tem velikem delu dveh najnovejših apostolih, pa tudi ustvaril več razumevanja v nas za socialno delo med ubožci in brezposelnimi.

Poleg te zanimivosti imamo še celo vrsto slik in fotografij dela pri novem samostanu, od prve lopate do polaganja zadnje opeke. Leto 1939 je bilo za nas leto kampanje za zidavo, zato je koledar bolj spominska knjiga našega dela v pretečenem letu. Upam, da bom tudi s tem albumom slik ustregel.

Naš potovalni zastopnik, brat Antonin, sicer pravi, da bravci niso nič kaj navdušeni za slike, dajte nam raje berila, pravijo. Pri-trjujem, morda ta ali oni res tako reče, toda večini menda že ugaja, da ima list tudi eno ali drugo sliko tu in tam. Kitajski pregovor pravi: Ena sama slika v listu je tisoč dolarjev vredna. Reči hoče Kitajec, slika poveča zanimivosti listov in daje listu razliko. Razlika pa mika.

Zastopnikom se priporočamo. Za tri stvari jih prosimo:

Prva, sporočite nam takoj, koliko koledarjev bote rabili in koliko jih mislite prodati. Nujno je, da vemo število izvodov za vsako naselbino. Preveliki so stroški koledarja (2300.00 beri: dvatisoč tri sto dolar-

jev), da bi mogli plačevati dvojno ali trojno poštnino za izvode, ki jih v naselbine pošiljamo. N. pr. uprava pošlje Janezu Pošteljaku 100 izvodov, proda jih Janez samo 50, druge pa drži do konca leta. Med tem je koledar pošel in ne moremo postreči novim naročnikom. Pišemo Janezu, pošlji druge nazaj, treba poštnino plačati za te številke, ki jih Janez pošilja, zatem tretjič poštnino plačevati za nove naročnine. Nemogoče je, da bi na tak način se koledar sploh izplačal. Če bi morali plačevati uredniško in upravniško moč, bi bil moral koledar že zdavnaj umreti ravno radi teh nepravil, ki jih povzroča Uprava z naročili od zastopnikov.

Druga: Vrnite nam tudi od naročene- ga števila koledarjev vse izvode, ki jih te-

kom dveh, treh mesecih ne morete oddati in izpečati.

Tretja: Bodite toliko dobri zastopniki, ki ste nam priskrbeli oglase, da tudi takoj poberete denar zanje. Tiskarno je treba takoj plačati in radi gradnje na hribu nimamo ravno denarja na roki. Z oglasi si vsako leto pomagamo, da poravnamo prvo odplačilo za tiskanje.

Zahvaljujemo se Vam za Vašo naklonjenost. Brez Vas, dobri poverjeniki bi težko izhajali, pojdite nam tudi topot na roko in bodite uverjeni, da bo Vaše delo bogato plačano s našo hvaležnostno, molitvijo, pa tudi z božjim blagoslovom.

P. ALEKSANDER URANKAR,
urednik.

"NAJ POSLUŠAJO NAŠ GLAS MOČNI"

Pretresljiv klic svetega Očeta, predno je zagorel svetovni kres morije in sovraštva.

Glas vpijočega v puščavi:

"Težka ura zopet bije za veliko človeško družino. Zato pozivam vse, na katerih v tem trenutku počiva breme tolike odgovornosti, da poslušate glas Kristusov, v katerem zaupajo milijoni in milijoni v času, v katerem more le njegova beseda prevladati nad strastmi tega sveta. K vam, voditeljem narodov, politikom in vojakom, pisateljem in časnikarjem, k vsem, ki imajo vpliv na človeškega duha in njegova dela, se obračamo, oboroženi samo z besedo resnice, ki je visoko nad vsemi javnimi zahtevami, nagoni in prizadevanji. V imenu samega Boga pozivljamo vladarje in narode k miru, ko se kljub vsem opominom bolj in bolj večja strah pred krvavim mednarodnim sporom in ko je napetost duhov dosegla tak višek, da se smatra izbruh strahovite vojne

vihre kot stvar nekaj trenutkov. K njim se obračamo, da bi, pozabljač vse obdolžitve, grožnje in vzroke medsebojnega nezaupanja, napravili skrajni poizkus, da rešijo obstoječa nesoglasja z edinim sredstvom, ki je dostojno za krščanske narode, to je s splošno in lojalnim razgovorom in sporazumom. Narode pa pozivamo, da vzpodbujajo svoje vladarje, da se lotijo tega poizkusa z mirom in resnobo, pa z orožjem pameti, ne pa železa, zakaj le razum more vpostaviti pravičnost in države, ki niso zgrajene na pravici, nimajo blagoslova božjega. Politika, ki se je osvobodila od morale, se maščuje sama nad tistimi, ki se dajo od nje voditi. Nevarnost grozi neposredno, toda še je čas. Če se napravi mir, ne bo izgubljen ničesar, če se začne vojna, pa bo propadlo vse."

"Če bodo državniki pošteno poizkusili, da se razumejo in se bodo začeli med seboj razgovarjati z dobro voljo, spoštujoč pravi-

ce drug drugega, se bodo zavedli, da se poštene razgovori ne morejo končati drugače, kakor s častnim uspehom. In če bodo zapovedali glasovom strasti, da utihnejo ter pustili razumu, da zavlada, bodo v resnici veliki in bodo prihranili svojim narodom prelivanje bratske krvi, svoji domovini pa propast.”

“Naj poslušajo naš glas močni, da ne bodo postali majhni po krivičnosti, naj nas poslušajo mogočniki, če želijo, da njihova moč ne bo postala uničevanje, ampak da bo v korist narodom in v zaščito miru in redu in delu. Zavedamo se, da z nami soglašajo vsi,

ki so poštenega srca, vsi, ki so lačni pravice, vsi, ki trpijo. Z nami so srca vseh mater, vseh očetov, ki bi morali zapustiti svojo družino, vseh revežev, ki delajo, da bi popravili svoj položaj, vsi nedolžni, ki jim grozi najhujše, kar si moremo misliti.

Z nami je duša te stare Evrope, ki sta jo ustvarila vera in genij krščanstva, z nami je vse človeštvo, ki čaka pravice, kruha in svobode, ne pa železa, ki ubija in uničuje, z nami je Kristus, ki je bratovsko ljubezen proglasil za temeljno božjo zapoved, za bistvo krščanske vere in za edini vir blagra pot sameznikov in vsakega naroda.”

ŠE SE SPOMINJAMO

BENEDIKTA 15.

Petindvajseto obletnico obhaja lepa molitev mirovnega papeža Benedikta, danes je ravno tako času primerna kot je bila v zadnji svetovni vojni.

“Skrušeni od strahot vojne, ki prinašajo pogubo ljudem in narodom, se obračamo k Tebi, Jezus in Tvojemu ljubečemu srcu za pomoč kot zadnjemu upanju našemu.

Knez miru, ponižno Te prosimo za mir, po katerem tako hrepenimo. Iz svojega Srca si razlil po svetu ljubezen božjo zato, da bi nehale razprtije in bi zavladala ljubezen med ljudmi.

Ti daj, navdahni vodnike in ljudi s krotkostjo, Ti uniči neslogo, ki dežele razdvaja; in kakor si nekoč k vpitju apostolov: Gospod, otmi nas, potapljamo se, obrnil ljubeznivo svoje uho in z usmiljenjem poma-

gal, da so se valovi poglobili, tudi sedaj poslušni našim prošnjam in daj, da bo svet zopet dobil svoj mir in svojo spokojnost.

Nobenega kralja ne bo rešila velika vojska, tudi ne bo sila pomagala velikanu. Nekateri zaupajo vozovom (tankom, kanonom), drugi konjem (aeroplanom), toda mi bodo klicali Gospoda in se zanašali samo na njega, Gospoda, našega Boga.”

(Besede v oklepaju so pridane, moderni vozovi in konji.) Sovraštvo in človeška razprtija je stara, kakor je stara ljubezen, Starega Boga smo zavrgli ljudje in ž njim ljubezen, zato ni z nami miru, če se hočemo spet miru približati, bo treba k ljubezni, stari ljubezni in staremu Bogu nazaj.

Molimo k tej Ljubezni, da se v našo sredo ljubezen povrne.

O SVETOVNEM KONGRESU KRISTUSA KRALJA V LJUBLJANI

(JULY 25.—30., 1939)

P. Bernard O.F.M.

POMEN tega velikega kongresa je najbolj razviden iz slovesne izpovedi ali deklaracije, ki je bila sprejeta na zaključnem zborovanju in objavljena po kongresu kot sad kongresnih dni in kot poziv vsemu krščanskemu svetu.

V tej deklaraciji je izražena v nekaj stavkih vodilna ideja kongresa in njegov namen. Zato se mi zdi prav, da pričnem svoj spis prav s to izjavo in dam bralcu možnost, da bo takoj ob začetku zagrabil vso globino in veličino kongresa.

Izpoved kongresa Kristusa Kralja

1. Mi izpovedamo pred vsem svetom svojo vero v enega Boga, Stvarnika vesoljstva, Gospoda in Sodnika vseh posameznikov in vseh narodov.

2. Mi svečano ugovarjamo proti gibanju brezbožnikov in proti vsem njih poskusom, da bi postavili na mesto Boga tostranske malike. Mi izrekamo globoko sočutje vsem, ki po vsem svetu zaradi Kristusa in njegovega kraljestva preganjanja trpe.

3. Mi svečano izpovedamo svojo neomahljivo vero v Jezusa Kristusa včlovečene-ga Sina božjega in Odrešenika vsega sveta. Naše najgloblje prepričanje je, da je Njegov Evangelij najpopolnejša in edino trdna podlaga vsega človeškega skupnega življenja in da Njega preziranje povzroča boj vseh zoper vse, nravno podivjanost in gospodarsko bedo.

4. Mi tudi z globoko žalostjo izpovedamo, da smo se tudi sami, ki se po Kristusu

imenujemo, le prepogosto premalo menili za božje zapovedi in njegovo kraljestvo premalo s svojim življenjem uresničevali. Mi obsojamo vse preziranje božjih zapovedi med nami, ki dela Kristusovemu imenu nečast. Vemo, da mora le splošna pokora in srčno izpreobrnjenje odvrniti grozečo božjo jezo od sveta, in hočemo v moči sv. Duha zopet začeti s prvim, čistim dejavnim krščanstvom.

5. Mi izpovedamo zlasti svoje prepričanje, da se moramo katoličani vseh dežel z vso resnostjo prizadevati, da se rešilna načela socialne pravičnosti in ljubezni, kakor so izražena v okrožnicah Rerum novarum, Quadragesimo anno in Divini Redemptoris, v dejanju izvedejo in uresničijo.

6. Pozivljemo vse narode sveta, velike in male, da se priznavajo med seboj kot enakopravni bratje v Kristusovem duhu in da združijo svoje moči za blaginjo vseh posameznih narodov in vsega človeštva. Laž, prevara in sila naj bo za življenje narodov prav tako zabranjena kakor v življenju posameznikov. Ne surova sila in pravo močnejšega, ampak organizirana oblast prava in pravičnosti naj vlada povsod.

7. Obračamo se na vladarje vseh narodov. Naj pomnijo, da imajo oblast le od Boga, Gospoda vseh vladarjev in da so mu odgovorni za to, da rabijo svojo oblast v službi vseh narodov in vsega človeštva po Kristusovih načelih in tako zagotove mir, red in blaginjo vseh.

8. Obračamo se na vse, ki verujejo v Boga. Naj se pogumno upro satanskemu

boju zoper Boga in zoper vse, kar je božjega. Čim drznejše brezbožniki Boga zasramujejo, tem zvestejše morajo biti vsi dobri z Njim.

9. Obračamo se na vse, ki verujejo v Kristusa. Spričo naporov mednarodnega poganstva naj se združijo vsi kristjani v obrambo skupnih najvišjih dobrin človeštva, krščanske vere, krščanske nravnosti, krščanske ljubezni. Goreče molitve in vneti trudi Kristusovih učencev po vsem svetu naj teže za tem, da se uresniči Gospodova oporoka: Ut omnes unum! Da bi bili vsi eno!

omenjal ljudem svojo udeležbo na kongresu, sem opazil, da so premnogi rojaki zamenjavali kongres Kristusa Kralja z evharističnimi kongresi.

To je zmeta, čeprav ne zelo velika in tudi nikakor ne neodpušljiva. Vendar je prav in koristno vsem, da so nam pojmi jasni.

Evharistični kongresi so že primeroma stara ustanova in se bavijo v prvi vrsti s poglobitvijo naše vere v presv. Evharistijo, v živo pričujočnost Jezusovo v najsv. Zakramentu. Evharistični kongresi se vrše leto za

Ljubljanski štadijon in kongresna množica

10. Končno kličemo katoličanom vseh dežel: Naj si preko vsega, kar jih loči, podajo roke v srčni skupnosti in bratovski ljubezni v skupnem boju zoper kraljestvo teme in zložni v borbi, da se vedno bolj in povsod uresničijo kraljevske pravice Kristusa Kralja. Vsepovsod naj katoličani nastopajo v mogočni katoliški akciji, da se obnovi krščanski duh iz globokih virov sv. pisma in liturgije, da prešine vse plasti zasebnega in javnega življenja duh Kristusa Kralja kot nosilec miru Kristusovega kraljestva.

Da smo si na jasnem.

Ko sem se odpravljal v domovino in

letom po najrazličnejših krajih v večjem ali manjšem obsegu. Nekateri so samo za posamezne škofije in še manjša ozemlja, drugi pa za cele države. Tak je bil na primer slavni evharistični kongres v Ljubljani leta 1935, ki je veljal za vso Jugoslavijo. Vsako drugo leto se pa vrši svetovni evharistični kongres, ki ima biti kolikor mogoče mednarodni, Amerikancem je seveda najbolj znan chicaški evharistični kongres iz leta 1926. Zadnji tak svetovni kongres je pa bil leta 1938 v Budapešti na Ogerskem.

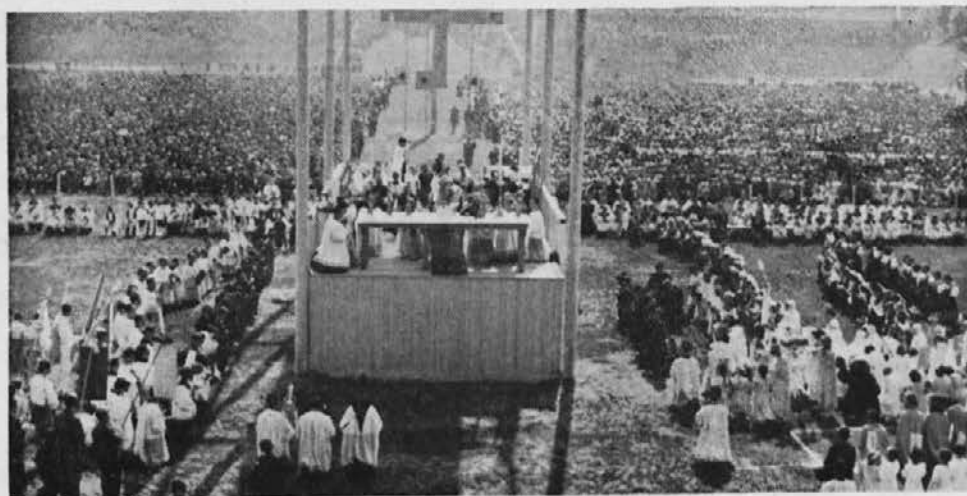
Kongresi Kristusa Kralja imajo svoj pričetek v najnovejši dobi. Doslej jih je bilo še šest in so vsi bili mišljeni kot mednarodni ali svetovni. Treba je pa vedeti, da

so bili mednarodni bolj po dobri volji kot po dejanskem ustroju in udeležbi, zakaj nobena nova reč ne zajame takoj spočetka vsega sveta. Poleg tega so se vsi ti kongresi vršili v časih, ko so mednarodni politični zapletljaji potiskali Kongrese Kristusa Kralja v ozadje ter jih odmikali svetovni pozornici.

Kongrese Kristusa Kralja je priklicalo v življenje moderno organizirano brezboštvo. Seveda ne namenoma, temveč se je zamisel teh kongresov rodila ravno ob gledanju na rastoče brezboštvo po svetu, ki je skušalo in še skuša potom svojih lastnih brezbožniških kongresov (Moskva!) opo-

mogla naša majhna in primeroma siromašna Slovenija tako sijajno izkazati. Pripraviti na domačih tleh SVETOVNI kongres resnično ni majhna reč. Pripraviti ga v teku kratkih mesecev in v tako usodnih časih v narodnem in mednarodnem pogledu, je še toliko večja naloga. Pripraviti ga domala iz lastnih skromnih sredstev in le z domačimi močmi, je skoraj nadčloveško.

Tisoči doma so majali z glavami in smatrali kongresno podjetje za — predrznost. Toda bili so drugi tisoči in desetisoči, ki so bili drugačnih misli in so delali, delali, dok-

□
Sv. maša na
štadionskem altarju
□

zoriti ves svet na svoje delovanje. Katoličani niso mogli mirno gledati te dobro organizirane propagande proti Bogu in so začeli proti-propagando s Kongresi Kristusa Kralja.

Torej tak kongres — šesti po številu — se je vršil v Ljubljani v dneh 25.—30. julija 1939.

Kako se je vršil?

Veličastno! Da, nepričakovano veličastno!

V dvojnem pogledu — nepričakovano. Prvič bi človek ne pričakoval, da se bo

ler niso dosegli cilja in videli uspehe svoje ogromne podjetnosti.

Kje je bila gonilna sila njihovega poguma, v čem je bila njihova moč?

V soboto zjutraj — mladinski, bolj: otroški dan — je na Stadionu čakalo na sv. mašo in obhajilo blizu 20.000 šolskih otrok. Čudovit je bil pogled na te nepregledne vrste slovenskih šolarjev in šolaric. Od pete ure so bili mnogi že na poti, da so pravočasno dospeli na Stadion. In bo minila še debela ura, če ne dve, preden bodo dobili prvi požirek vode in prvi grižljaj v masleni hlebček. In prav takrat je začelo sonce krepko greti spod jasnega neba.

Tedaj se zgrudi tik pred našimi očmi prvi deček, onemogel od zgodnjih naporov. Sanitejci so bili nemudoma na mestu in so ga odnesli pred zdravnika.

Torej se je že začelo, še pred prihodom kardinala-legata, ki bo našim malčkom maševal. In tudi pridiga bo, potem obhajilo kakih šestnajst tisočev. Saj bodo uboge stvarce cepale kot muhe, preden bo vse pri koncu . . .

Obrnil sem se do bližnjega kaplana in mu šepnil na uho:

“Prav za prav je tole vaše početje ena velika predrznost.”

Pa mi je mirno odgovoril:

“Zaupanje v Boga, gospod, ne predrznost.”

Umolknil sem in se zamislil. Gledal sem množice otrok, ki so vso mašo krepko molile in pele, junaško poslušale pridigo in vztrajale na nogah celo tedaj, ko je prišel po zvočniku poziv, da se smejo mirno vsteti na mehko travo. Zelo malo primerov oslabelosti je sledilo onemu prvemu padcu in kmalu popoldne je bila vsa otročad že spet na svojih domovih, vsa vesela in blažena, da je doživela tako velik dan.

Odgovor onega kaplana se mi je pa zdel kot odmev vse kongresne prireditve, kot odgovor na vprašanje: Kako ste zmogli?

“Zaupanje v Boga, gospod!”

Kako ostali katoliški svet?

Katoliška Evropa je pokazala za ljubljanski kongres Kristusa obilno zanimanje. Toda takoj je treba povedati, da kongresu samemu to zanimanje ni pomagalo, kar se tiče udeležbe. Posebne razmere, ki vladajo trenutno v Evropi, so bile skrajno neugodne za romanje na kongres v večjem obsegu.

Tam od pomladi sem se je sicer drugače napovedovalo. Ljubljana si je delala že sive lase od skrbi, kako bo sprejela vase kakih 15 tisoč tujih gostov, ki so se oglašali za kongres. Toda prišle so nove mednarodne

napetosti in skupina za skupino je svojo prijavo odpovedovala. Iz nekaterih dežel sploh ni bilo mogoče priti, iz drugih le težko, zlasti moškim, ki bi v slučaju kakega nenadnega izbruha morali nemudoma pod orožje.

Močno se je pa opazilo, da Amerika — razen par Slovencev — sploh ni bila zastopana. Niti en ameriški škof se ni odzval povabilu, da bi prišel sam ali vsaj zastopnika poslal. Razlaga je pač v tem, da je v Ameriki zelo padla veljava Evrope, ki pomeni Ameriki toliko kot z dinamitom napolnjen lonec. In kdo more reči, da je ta predstava napačna? Šele bodočnost bo pokazala . . .

Kljub vsem tem težkim okolnostim je pa ljubljanski kongres tudi v mednarodnem pogledu uspel bolj kot katerikoli njegovih prednikov. Na zares mednarodno pozornico je stopil prav za prav šele peti kongres Kristusa Kralja, ki je bil pred dvema leti v Poznanju na Poljskem. Poprejšnji so imeli skoraj le krajevni pomen. Samo po sebi je umevno, da si taka reč le korak za korakom utira pot pred svetovni forum.

Splošno prepričanje je, da je v pogledu mednarodnega pomena letošnji kongres napravil velik korak naprej. Udeležba od zunanaj je bila kljub vsem oviram tako številna, da je bilo na listi govornikov zadnji dan na Stadionu 20 zastopnikov ravno toliko narodov. Štirje pa iz tehničnih razlogov niso prišli do besede. Toda tudi števila 16 je za Ljubljano v naših dneh nekaj zelo častnega. Naj omenim, da je bil prvi na vrsti za govor kitajski škof Cheng, pristen Kitajec, ki je govoril v svojem jeziku in navrgel še nekaj latinščine. Mož je prišel na kongres zlasti iz spoštovanja do verne Slovenije, ki je dala njegovi škofiji misijonarjev in misijonskih sester. Je pa tudi vzbujal vse dni kongresa izredno zanimanje in bil predmet najživejših ovacij. Njegova majhna postava, neznaten nastop in silna preprostost ga po

naših pojmih sicer ne usposabljaajo za močnega predstavnika Kristusovega kraljestva, živo pa nam je hodila na misel evangelijska prilika o gorčičnem zrnju, ko smo gledali pred seboj tega drobnega in prav kitajskega cerkvenega kneza.

Kako zelo je ljubljanski kongres opozoril nase široki katoliški svet, je prišlo do vidnega izraza, ko se je obravnavalo vprašanje, kje naj se vrši prihodnji kongres, ki ima biti čez dve leti. Najkrepkeje sta se potegovali za to čast Italija in Španija. (Francija ni prišla v poštev, ker ima prihodnje leto na svojih tleh svetovni evharistični kongres.) Zmagala je končno Španija, ki menda misli narediti svojo slavno — ali proslulo? — Barcelono za kraj prihodnjega kongresa Kristusa Kralja v letu 1941.

Naši ljudje in kongres Kristusa Kralja.

Pri nas doma so morali s pripravami za kongres ogromno delati. Ta vtis je moral imeti vsak udeleženec izza mej domovine na prvi pogled. Saj je bila vsa prireditve odlično pripravljena v organizatoričnem, tehničnem in duhovnem oziru.

Naše bela Ljubljana se je tiste dni oblekla v slavnostno odelo. Bila je vsa v zastavah, v izložbenih oknih trgovin si videl krasne simbole o Kristusovem kraljestvu, nočna razsvetljava na večer sprejema papeževega legata je bila sijajna, z grada dol je blestel vsak večer mogočen napis v električnih žarnicah: Kristus kralj!

Do posebne veljave je v dneh kongresa spet prišel "ponos Ljubljane", krasni Stadion. Brez njega bi Ljubljana ne zmogla take prireditve. Sicer je res, da pri kongresih Kristusa Kralja zunanje manifestacije niso poglobilne reči, vendar so pa skoraj bistvena zahteva, zakaj prav za to gre, da se notranja zvestoba Kristusovi zahtevi tudi na zunaj pokaže. Odtod uredba, da sta bila zadnja dva dneva vsaj deloma odločena za

slovesne obhode in slavnostne manifestacije na Stadionu, kjer so se mogle pokazati deset in deset tisočere množice ter izražati pred vso javnostjo svojo vdanost Kristusu in vsemu, kar je Njegovega.

Stadion je pa omogočil tudi prečudno širokopotezno igro "O božjem kraljestvu", pri kateri je zares nastopilo 3000 igralcev in menda še več. Gledalcev je pa moralo biti vsaj dvajsetkrat toliko, če ne še več. Pretresljivo ginljiv je bil prizor, ko je proti koncu igre v areni na videz zmagoval Antikrist s svojimi pomagači ter očitno izzival Boga, pa se je nenadoma skozi vse prehode mimo gledalcev vlila "božja mladina" v strnjenih vrstah z gorečimi bakljami v rokah, se zgrnila v areno, pregnala Antikristovo četo, izjavila, da "zavzela bo svet" in prisegla zvestobo zastavi Kristusovi. Bilo je več silnih prizorov v igri, ta pa ostane prav gotovo nepozaben.

Že samo ta ogromna igra je bila jasna priča, kako obsežne in temeljite so morale biti priprave za ljubljanski kongres Kristusa Kralja.

Končne opazke.

Ne smem biti predolg. Zato le še nekaj opazk.

Od srede do sobote so bili dnevi resnega notranjega dela, brez zunanjih manifestacij. Razmotrivanja in predavanja so se vršila v veliki unionski dvorani v raznih jezikih. Bila so vsa, kar je bilo skupnih, prav dobro obiskana. Sodil bi, da je publika nihala med številom 1000—2000.

O vsebini razprav tu ne poročam, ker bi bilo preobširno. Sklenjeno je pa bilo, da se bo izdala posebna knjiga v preprosti obliki, ki bo o vsem poročala in bo prav poceni. Na prihod te knjige že tu krepko opozarjam.

Sveti oče Pij XII. je dal kongresu najvišje cerkveno priznanje s tem, da je določil poljskega kardinala Hlonda za svojega

osebnega zastopnika na kongresu. Kardinal Hlond je kongres večkrat nagovoril v gladki slovenščini in v več drugih jezikih.

Kongresnim zborovanjem je vse dni predsedoval Amerikancem dobro znani minister dr. Leonid Pitamic. Tukaj spet lahko rečem, da je bilo kakor nalašč. Ne verjamem, da bo še kaj takih predsednikov na bodočih kongresih Kristusa Kralja. Saj se je zdelo, da je bil naš odlični predsednik med apostoli na tisti prvi binškošni praznik, s tako lahkoto je menjaval jezike in se vsakemu predavatelju v njegovi govorici zahvalil.

In še to ne sme biti pozabljeno, da je tudi ideja sama za kongrese Kristusa Kra-

lja "naše gore list". Početnik vsega tega gibanja je Slovenec, naš dobro znani duhovnik, svetnik Janez Kalan. Njemu dajejo priznanje večji narodi kot smo mi Slovenci, njegovo ime bo šlo s kongresi Kristusa Kralja skozi stoletja. Je pa tudi dobil na kongresu aplavz, kakoršnega so bili deležni le še Hlond, Rožman, Cheng in — bratje Čehi.

Zaključimo to površno opisovanje z besedami, ki jih je na Stadionu v nedeljo popoldne izrekel ljubljanski škof in ž njimi mnogo, mnogo povedal:

"Da je bil v teh usodnih časih sploh mogoč naš veličasni kongres, se imamo zahvaliti obilni goreči molitvi."

SVETI FRANČIŠEK MOLI

Gospod, naj bom v tvoji roki orodje miru!

Sredi sovraštva naj sejem ljubezen,
in odpuščanje sredi krivic;
dvomečim poživljam naj vero
in upanje obupujočim;
naj z lučjo prisvetim v temo
in z radostjo v vsako trpljenje.

Gospod,
naj ne iščem tolažbe zase,
da bom le drugim v tolažbo;
naj ne želim razumevanja sebi,
da bom le druge razumel;
naj ne iščem zase ljubezni,
da bo le v meni ljubezen do vseh.

Zakaj ko bomo vse razdali,
bomo vse prejeli;
ko bomo vse odpustili,
nam bo vse odpuščeno
in umirajoči bomo že začenjali
večno življenje . . .

(P. Mauren)

O POMEMU SV. FRANČIŠKA

V. Vodušek

VEČKRAT sem se že s kom pogovarjal, kaj je sveti Frančišek pomenil v svojem času, ko je živel, in kaj pomeni še danes v 20. stoletju. Vse premalo se mi je namreč zdelo, če so nekateri poznali svetega Frančiška samo zaradi kake posebne pobožnosti ali zaradi kakih odpustkov, ki so jih lahko našli v njegovi družbi. Napačno pa se mi je tudi zdelo, če so nekateri mislili, da je ta veliki svetnik zato živel pred nami, da bi se morali zdaj vsi njegovi

častilci odreči vsemu svetu in vsem zemeljskim dobrotam in pravicam, kakor se je nekoč on, da bi potem samo Bogu živeli v največjem uboštvu . . .

*

Najprej lahko poudarimo neko majhno resnico: tak zgled, ki naj prevzame ljudi, da ga bodo skušali v življenju posnemati, mora biti izredno visok, izredno svetel. Je nekaj podobnega kakor s tistim naukom, da mora

želeti postati vsaj general, kdor se hoče pririti v vojaškem stanu do korporala . . .

Mnogi svetniki so bili taki generali: pomen njih svetniškega zgleda je že v tem, da nas spravijo vsaj do nebeških korporalov.

Prepričan sem, da nas sveti Frančišek ni prišel revščine učiti. A če je hotel v tistem stoletju, ki se je tako navezalo na zemeljske dobrine in bogastva, da je čisto na Boga pozabilo, pripraviti ljudi spet do tega, da bodo dali Bogu v svojem srcu tisti prostor, ki mu gre —

je moral te ljudi naučiti, kako so vse te zemeljske dobrine majhne v primeru z dobrim nebeških Očetom. In o tem jih je najbolj prepričal in jih prevzel, ko se je odrekel tudi najmanjši zemeljski lastnini in postal božji berač, ki je veselo prepeval samo Bogu.

To pač ni storil, da bi morali ljudje enako storiti z njim. Nekateri bratje pač, ki naj bi z njim vred dajali tako izreden, svetel zgled. A drugi naj bi ob teh zgledih le spoznali, da je nebeški Oče predober, da bi ga smela navezanost do drugih stvari izpodrinjati iz našega srca. Saj je prav, da imamo zemeljske dobrine, prijetnosti in lepote, ki jih je Bog prav za nas ustvaril — samo da njemu pustimo glavni prostor v svojem srcu . . .

*

Tak je bil torej Frančiškov pomen pred 7 stoletji: mrzel svet, ki se je trgal samo za kapital, je moral spet ogreti za Boga. Bog mora imeti pravo mesto v človeškem življenju. In pojoči berač sveti Frančišek je v tistem stoletju res veliko dosegel.

Po teh mislih pa čisto nehote prihajamo do spoznanja, da ima Frančiškovo uboštvo prav isti pomen za naše stoletje.

Tudi naše stoletje se trga samo za ka-

pital. Tisti, ki ga imajo, so pozabili na Boga in na ljubezen in na vse drugo, samo da si ga lahko tem bolj kopičijo in ga tem bolj uživajo. Tisti pa, ki ga nimajo in žive morda v prav slabih razmerah, so pa spet v borbi za boljše razmere včasih pozabili na glavno, na Boga — in v življenjskih bojih je velikokrat ravno ljubezen skoro zmanjkala iz njihovih duš.

Takemu stoletju je Frančišek izredno potreben.

Bodite prepričani: če bi danes Frančišek prišel v New York ali v Chicago, če bi ga srečali na peti ali deseti ali 22. cesti, saj bi nas ne pozdravil kar z zahtevo, da moramo ves svet pustiti in vse, kar imamo in si hočemo še pridobiti in tudi priboriti. Nasprotno: gotovo bi ne bilo nikogar, ki bi bil tako vesel, da je šel čikaški škof na delavsko zborovanje CIO, ko je tisoče delavcev sklepalo o borbi za boljšanje razmer, kot ravno sveti Frančišek.

Vse to je potrebno, vse to je nujno: celo dolžni smo, da se borimo za zboljšanje razmer in za pravično, enako razdelitev zemeljskih dobrin na tem božjem svetu. V ti borbi Frančišek iz nebes dobro drži z nami in nam pomaga.

A sredi tega življenja in teh borb nas s svojim čudovitim uboštvom hoče zopet prepričati, da na prvo in glavno ne smemo pozabiti: na nebeškega Očeta, na veliko ljubezen do Njega in do vseh ljudi. Ko je pa tako lepo, biti božji — biti čisto v božjih rokah in v vsaki najmanjši stvari gledati Boga: kakor je storil on, sveti Frančišek . . .

*

Ob Frančiškovem zgledu nam gre torej za pravega duha. Mussolini je nekoč dejal, da lahko prebiva v palači, kdor je tako malo navezan nanjo, da bi bil pripravljen oditi prihodnje jutro spet stanovat v barako, če treba.

Ta misel je prav za prav Frančiškova.

To bi nas ravno on rad naučil: da bi sicer imeli ves svet in njegove dobrote in lepote — saj jih je Bog za nas ustvaril, da poudarimo še enkrat — a da bi bili tako malo s srcem navezani na vse to, da bi se lahko jutri ali še danes zaradi Boga vsemu odpovali —

in da bi posebno z lahkim in veselim srcem, polnim božje ljubezni, lahko takoj pustili vse in odhajali v nebeški dom, kadar bi nas Gospod poklical. Prvi in glavni je Bog in njegova ljubezen.

*

Če smo torej Frančiškovi in če imamo njegovega duha, gotovo razumemo njegov pravi pomen za naše življenje. Potem pa tudi ne smemo ostati samo pri ugodnostih in odpustkih, ki jih lahko dobimo v njegovi družbi, temveč moramo sprejeti njegov nauk in ga z apostolsko gorečnostjo razširati tudi med množice, ki so ga danes tako zelo potrebne.

ZAHVALNA MOLITEV

Ksaver Meško

O Jezus, če tebe bi ne bilo
in tvojega usmiljenja,
že davno bi moje mesto bilo
v globini pogubljenja.

A ti si dobroten, usmiljen tako,
da zame na križu trpel si
in s svojo ljubeznijo, s svojo krvjo
pekla mojo dušo otel si.

O Kristus Gospod, kaj naj ti dam
v zahvalo za vse usmiljenje?
Srce ti dam in vse, kar imam,
v dar dam ti svojo življenje.

DROBNICE IN LESNIKE

Naj reko, kar hočejo, Cerkev nikoli ne more blagoslavljati orožja, blagoslavlja pa palmo in oljčno vejico v znamenje miru.

Ljubi, ščiti in uvaja mir.

Na strani stoji prostosti, medsebojnosti in redu, kjerkoli le more.

Ta nazor njen je v soglasju z vzorom in naukom, pa tudi poslanstvom, ki ga je prejela od svojega ustanovitelja.

Proti vojski jasno govori peta zapoved božja: Ne ubijaj.

V blagoslov bi bilo človeštvu, če bi se enkrat za vselej rešilo vojska in oboroževanja.

Ali nimamo v samem Svetem Pismu jasen zgled, kaj sodi Bog o vojski?

V knjigi kraljev:

Ti David ne boš zidal mojega templja, ker so tvoje roke omadeževane s krvjo in vojskami.

Ena je vojska Gospodova, to je vojska za Boga in dušo, pa tudi za največji ideal Odrešenikov, ki ga je lepo povzel prerok Izaija v svojem verzu o kraljestvu v mestu Jeruzalemu.

Videl je ta prerok, kako je človeštvo hitelo v božje mesto, da bi slišalo glas zadnjega odrešenja. Besede:

Meče bodo predelali v pljuge in noben se več ne bo učil in vadal, da bi mogel kedaj dvigniti orožje zoper brata.

Ko Kristus govori o vojski, govori o boju duše s telesom, o boju krščanstva z sovražniki vere, nad Petrom se je jezil: utakni meč v nožnico, mir prinašam, ki ga svet dati ne more.

Nad nami se Bog jezi: ker nočete utakniti meča v nožnico, vam bo meč v nesrečo. Kdor nima miru z Bogom, ga z bližnjim imel ne bo.

Kardinal Innitzer

“Angleži hočejo kolonije, Francozi hočejo kolonije, Italijani hočejo kolonije, Nemčija hoče kolonije.

Sveti oče ne mara nobenih kolonij. Brez tega svetega očeta je mislil svet, da prav lahko shaja, toda sveti Oče ima prave nasvete za narode. Narodi rabijo take nasvete in ker jih papež edini prave ima, narodi rabijo svetega očeta.” **Peter. Mavrin.**

*

Amerika hoče z svojo postavo o nevtralnosti pomagati Evropi do skorajšnega konca vojske. Po tej postavi ni dovoljeno izvažati vojujočim se državam orožja, aeroplanov ali drugih strojev, ki se pri vojevanju uporabljajo.

Nič pa ne pove postava, da ne smeš tudi nevtralnim državam pošiljati orožja, ker jih od njih vojskujoče se države potem kupijo; tudi dovoljuje postava pošiljati državam, ki se bijejo, bombaža in nitroglicerina, iz katerih lahko potem smodnik izdelujejo; dovoljuje izvažati druge kemikalije, ki v svotjem elementu niso strupene, pa jih lahko v strup spremene po mešanju z raznimi drugimi kemičnimi sestavinami in drugih sto in sto stvari in snovi, ki se vse lahko predelajo in izdelajo za moralne namene vojska.

Amerika je pa res nevtralna.

Kaltenborn.

*

Amerika sili zopet na ono stran morja. Češ, pomagati treba demokratičnim državam v Evropi, da se diktatorstvo ne bo preveč po svetu razgnezdilo. Tako so govorili tudi pred dvajsetimi leti, pa je vojska za večni mir še več vojska prinesla in več imperjalistov rodila. Winston Churchill, velik angleški politik, je izjavil uredniku enega večjih njujorških dnevnikov: če bi bila Amerika ostala doma leta 1917., bi bili ohranili pri življenju nad milijon francoskih in an-

gleških vojakov in danes bi ne bila taka kolobocija po vsem svetu. Mir bi bili sklenili z Nemčijo, Rusija bi se ne bila zrušila v boljše vize, Italija bi ne bila nikdar okusila fašizma, Nemčija bi danes ne poznala Hitlerja in nazijizma. Samo eden je imel moralno moč in korajžo v tistih dneh, to je bil Benedikt XV., drugje je nisi veliko našel in še kar je bilo, je klonila v misli, da Amerika lahko pomaga evropskim mogotcem v Franciji in Angliji do zmage.”

Ali bo beseda moža, ki ima tako veljavo v Angliji kaj pomagala Ameriki do pameti, da ne bo spet silila v ogenj za druge.

“The Lamp”.

*

Mussolini je poslal zbirko svojih del našemu predsedniku v poklon. Predsednik v teh knjigah nikjer ni našel čeka za odplačilo dolgov Italije Združenim državam. Morda se je med potjo zgubil, ali je pa kateri mornarjev ček pobral. Bo treba zanaprej paziti na take pošiljke. **“Queens Work”.**

*

Hitler je spet vsega kriv, noben drug, kakor v zadnji vojski cesar Viljem. Ali bo svet šel enkrat vase in se potrkal na prsa: mea culpa.

Ljudstva vseh dežel so kriva tudi te nove vojske, zato, ker so ljudje po vsem svetu tako udani materijalizmu, paganskemu nacionalizmu, ker ne verujejo v pravičnost, ljubezen, zato tudi nočejo pravega miru. Nočemo spremeniti krivičnega gospodarskega in socialnega reda, ki tako divje mori uboge brate in sestre po vseh deželah, zato tudi nikdar ne bomo prišli do časov, ki bodo brez vojska. Sovraštvo ven iz naših src, pa se bo v njih človekoljubna ljubezen naselila.

Peter Maurin.

Mobilizacija

Pogosto rabljena beseda dandanes, mobilizirajo stroje in ljudi za vojno in nečloveško klanje na frontah.

V slučaju vojne se nam državljanom samo ob sebi razume, da možem in fantom treba iti na fronto in menimo, da je bilo od nekdanj tako. Mobilizacija ljudi je največji faktor pri vsaki vojski.

Za popolno odpravo vojska, bi bilo najbolje, da ljudje odpovedo in se kratkomalo ne odzovejo na konskripcijo.

Beseda “soldat” — vojak je časih pomenila kupljenca; človeka, ki se je za groš udinil vojaški službi tega ali onega poveljnika, saj še danes rabimo besedo “soldi” — denar. V prejšnjih stoletjih je bila konskripcija vojakov vedno prostovoljna.

Do Napoleona, ki je zgubil do leta 1798, večino svojih vojakov in je potem bil prisiljen vpoklicati vojake z silo in s strogimi kaznimi, splošna mobilizacija ljudskih moči sploh ni bila v rabi.

Morda ne veš, da so se papeži vedno protivili prisilni konskripciji za vojno.

Morda ne veš, da je že premnogo škofov — nemški vsi — odločno nastopilo z tem brezvestnim razpolaganjem najboljših moči ljudstva.

Morda ne veš, da je bila Francija, dežela prostosti, bratstva, enakosti, prva, ki je kršila pravico človeške prostosti, ki naj sama odloči, ali hoče človek umreti v umazanih strelskih jarkih, hoče biti hrana kanonom in tarča avijonom in prinašati domov med svojce bolezen in druge slabe posledice vojevanja.

Ali veš, da so cerkveni učenci to zlorabo človeške prostosti vedno grajali kot največjo krivdonosko za vse vojske. Ena država je pričela, druge pa so ji sledile v bojazni sosedove premoči? Take pravice nadvlade človeških pravic država ne bi smela nikdar imeti.

Ali veš, da je mirovni papež Benedikt XV. kot najboljšo sredstvo odprave bodočih vojska priporočal ukinitve prisilnih naborov moške moči za fronto. Prostovoljno naj

se odločijo možje in fantje, ali hočejo pod bajonet in pred puškino cev.

Ali veš, da je Leo trinajsti, preveliki zastopnik človekoljublja in človeškega dostojanstva v svoji encikliki z dne 20. junija, 1894 najodločneje obsojal težnje modernih državnih veljakov, ki si hočejo z orožjem ohraniti mir?

In sv. Frančišek. Kakor je bil priprost, pa je vendar spoznal, da so vse poizkušnje

za ohranitev zemskega in duhovnega miru nemogoče, dokler bo vsak do zob oborožen. Zato je tudi prepovedal članom svojega Tretjega Reda, da bi sploh orožje nosili. In to tretjerednikom vseh časov.

Spoznal je, kar bi morali spoznati tudi mi, da bi države kaj kmalu prišle do miru, če bi bilo manj orožarn, manj orožje-noscev in izdelovavcev orožja. **P. Maurin.**

MARIJA JE PO SVETU ŠLA

V. Vodušek.

TAKO poje stara slovenska narodna pesem. Tako pripovedujejo stare slovenske zgodbe, tako pripovedujejo tudi svete zgodbe drugih narodov, kako je Marija včasih hodila po svetu. Prišla je naravnost iz nebes do kakega revnega doma, kjer so potrebovali njene bogate pomoči. Ali pa je nekega večera izginila iz bele kapelice sredi polja, kamor so ji polno rož nanosili, zakaj tisto noč je morala nesti polno naročje ljubezni žalostni izgubljeni duši. Ali je pa tudi v veliki zaklenjeni cerkvi sredi noči stopila iz glavnega oltarja, se tesneje ogrnila v modri plašč in hitela daleč preko njiv in gozdov in celo preko morja, ker ni hotela, da bi samotni popotnik nekje v tujini umiral brez njene tovarišije . . .

Gotovo je tako tudi Marija z Brezij že veliko prepotovala. Ali pa je v bližnje domove, kamor so jo prisrčno klicali in prosili, stopila kar z Zaplaza ali z Žežlja ali z Žalostne gore ali z Višarij ali pa še iz drugih krajev in z drugih gora. Saj smo jo tudi mi v Ameriki že neštetokrat prosili, naj obišče naše ljube tam preko morja, do katerih ne moremo drugače kot z molitvijo in ljubezni-

jo — Marija pa jim je lahko sama prinesla zdravja in pozdravov, milosti in blagoslova.

Pa so tudi naši domači onstran morja prosili Marijo, naj stopi za nami. Nebeška Gospa gre lahko tudi preko valov ali s svetlimi oblaki po nebu. In gotovo ni preslišala prošenj naših mater in očetov in sester in bratov, ampak je šla z nami in prišla za nami v najbolj daljne kraje, kamor nas nihče naših najbližjih ni mogel spremljati . . .

*

Gotovo je vsak izmed vas o teh Marijinih potih in tovaršijah že večkrat premišljal in nešteti smo bili že deležni njenega blagoslova. Ko pa sem mnogo potoval po Ameriki, sem na nešteto krajih našel posebne dokaze njenih poti in njenega potovanja — in samo to sem vam hotel danes povedati.

Da imajo skoro vse slovenske cerkve po Ameriki, od vzhoda do zapada in od juga do severa, poseben prestol tudi za Marijo z Brezij: kdo bi se čudil! Vse bolj pa me je prevzelo, ko sem po raznih krajih obiskal tudi druge najrazličnejše cerkve: nemške, madžarske, italijanske in tudi take, kjer so

prav sami ameriški domačini. Marijo z Brezij sem našel tudi pri njih!

Bil je pač na takih farah — morda že pred leti in desetletji — kak slovenski duhovnik, ki mu srce ni dalo miru, dokler ni tuđi v svoji cerkvi, majhni ali veliki, revni ali zlati, postavil lep oltar nebeški Kraljici, ki je spremljala njega in tisoče slovenskih ljudi preko morja čisto s slovenskih tal. Bilo je kako sončno jutro, kak topel dan — pa je bila naenkrat Marija z Brezij v svetlem oltarju . . .

Nič ni napisano v teh premnogih oltarjih v raznih cerkvah, da je to ravno naša Marija z Brezij. Mnogi pač tega nikdar ne bodo vedeli, saj se Marija tudi na drugih slikah tako ljubeznivo drži, ko objema malega Jezusa z dobrimi rokami. A naše slovensko srce jo predobro pozna.

Prav gotovo, mi poznamo našo Marijo z Brezij in seveda z vseh njenih božjih poti od Višarij do Žežlja. Mi jo poznamo in ji nikdar ne bomo postali nezvesti. Kadar pa premišljamo, kako daleč je z nami prišla, nam vedno zasvetijo hvaležne solze v očeh...

ZAKLAD.

Le hitro na delo roke!
Pod sivo to skalo leže
veliki, neznani zakladi,
rumenega kupi zlata
in belega čudo srebra
v globoko zakopani kadi.

“Marija, ki srenja te ta
dobrotnico milo pozna,
nam bodi nocoj pomočnica!
Če dvignemo srečno zaklad,
pa kakor je koli bogat,
od vsega ti bo polovica.”

Tak' prosi in kliče drhal,
poprime kopaje se tal,
z lopatami, s krampi pritiska.
“Že nekaj zvenči pod zemljo,
le zdaj še udarim krepko
in suho zlato se zabliska.

Okoli železne kadi
vrzimo debele vrvi,
da v zemlji posoda se gane;
na desno, na levo še stran
kopljimo, da zdajci na dan
bogati dobiček nam vstane.

Kopali na vsako smo plat,
otvezena silna je kad;
zdaj vprimo, tiščimo, vlecimo!
Če sleherni počil bo ud,
obilo poplačan bo trud,
saj vemo, zakaj se potimo.”

Močnejše vsakteri se vpre,
da kad se zaziblje, zmaje
ter dviga se, dvigne, ustavi;
pa sila pomnožena vsa
potegne na ravna jo tla,
na trato jo ravno postavi.

“Al' kaj, ko pa naše vse ni!
Bedaki, neumneži mi,
storiti enako obljubo!
Čemu bo Mariji zlato!
Devici prečisti srebro?
Molitev le jemlje za ljubo.

Zatorej bolj pametno bo,
med nami bogato blago
pravično naj bi se delilo!”
Pa groza, odpre se prepad
in kad jim požre in zaklad,
delitve več treba ni bilo.

Simon Jenko.

VENČEK SVETI TEREZIKI

Neznana pesnica, poslal Rev. J. Slapšak.

Dom Ti pripravljamo.

Dom Ti pripravljamo v našem domovju;
ljubeče, glej, zbiramo kamenje zanj
in vsak Te po svoje želi vzradostiti,
da boš med nami in z nami vsekdar.

Glej, lep je naš dom in dober naš rod,
narod slovenski, ki že Te pozdravlja,
da boš med nami, neznatnimi malimi
zavetnica vsekdar.

Sveta Terezika, dom Ti pripravljamo,
toda Ti bodi med nami že zdaj,
bratom in sestram po širnem domovju,
blagoslov cvetja nebeškega daj!

Ti žarni nebeški rubin.

O mala Terezika sveta,
Ti žarni nebeški rubin;
poglej na nas male tu doli
in vrzi nam cvetja z višin!

Glej, cestica naša je temna,
korak negotov je in plah;
posveti nam z lučko ljubezni,
odstrani nam zemeljski prah.

Šopek pomladnega cvetja.

Rumenih trobentic in skromnih vijolic
in tihega resja domačih gozdov,
in kronic blestečih sem v šopek nabrala,
prinesla v otroški jih sreči domov.

In kam naj vas nesem, ve cvetke pomladne,
katero oko vas objame ljubo,
komu boste dihale v topli ljubezni,
da mu ob vas bo pomladno lepo?

V tiho kapelo tedaj sem vstopila,
in kakor objel me je Rezikin sen
in kot, da je v hipu se mi nasmehljala,
srebrno in čisto sem čula glas njen:

"V mojem imenu jih tjale položi;
vse cvetje pomladno naj Jezus ima.
Njemu, le Njemu ljubezen trosiva,
v tem sreča je rajska in zemeljska vsa."

Rumenih trobentic in skromnih vijolic
in tihega vresja domačih gozdov
pred hišico božjo sem res položila,
s pomladno sem srečo hitela domov.

O prosi za nas!

Kot cvetka dehteča, Terezika Ti,
cvetela na zemlji le Jezusu si.

V srcu so Tvojem le lilije cvele
in rože ljubezni le Bogu žarele.

V Jezusu našla na zemlji si raj,
nevesta Njegova boš zdaj vekomaj.

O prosi, Terezika, prosi za nas,
da bomo kot Ti posvetili svoj čas.

Molitev.

Dušo Tvojo rada bi imela,
o Terezika
da kot Ti bi pesem pela
za Boga.

S srcem Tvojim rada bi ljubila,
o Terezika
z ljubeznijo vse duše prenovila
za Boga.

Duša moja in srce sirotno,
o Terezika
pa je sama, sama žalost
za Boga.

Ti prenovi dušo in srce ubogo,
o Terezika
da bo večni spev ljubezni
za Boga.

Sprejmi pozdrave.

Sveta Terezika, sprejmi pozdrave,
ki jih pošiljamo Tebi v višave.
Prosi, oj prosi tam še za nas male,
da bi v življenju vse božje postale.

Sveta Terezika, cvetka ti bela,
z angeljsko dušo si k Bogu hitela.
Prosi, oj prosi Ga še za nas male,
da bi nedolžne vse vedno ostale.

Sveta Terezika, ljubezni goreča,
Jezus je Tebi bil zemeljska sreča,
o da bi tudi me cvetje trosile
s čisto ljubeznijo Ga radostile.

ŽENIN

ČKA, ali smem v Gradec?'

"Kaj te napada? V Gradec?

Po kaj neki?"

"Poglejte, Platnarjeva Rezi je tudi šla in si kupila obleko ceneje nego v Ljubljani."

"No, moška je ta! Ko sem s trpljenjem in nevarnostjo priskoparil nekaj kronic, že ti je Ljubljana premajhna. — V Pariz pojdi!"

Minka je povabila oči in svaljkala med prsti vogal predpasnika.

Oče je bral časnik in semtertja preko očal pogledal hčerko.

"E, pusti jo," je začela pomagati hčerki mati. In ko je prišla iz kuhinje še hči Ančka, je oče omagal. Za teden dni se je Minka odpeljala v Gradec.

Celo uro pred odhodom vlaka iz Gradca je Minka prišumela po dveh trudnih dnevnih nakupovanja na kolodvor. Postrešček je tovoril za njo težek kovčeg, ki si ga je postavila na peron in ga trdovratno stražila. Bila je vsa nova. Prevzela jo je — osemnajstletno — nečimurnost. Večnost se ji je zdelo to čakanje. Pa ne zavoljo čakanja. Najrajši bi bila sfrčala domov in že uživala zavisti, ki jo bo vzbudila njena obleka.

"Juj, Rezi, ta bo gledala!"

"In Slavica! Razjokala se bo od jeze."

"Pa Barba, Barba! Ta klepetulja, ki je vse zapravila in se z vojaki pajdašila ter se nosila, kot bi bila 'od stanu', no, to razžene togota."

Minka se je nasmehnila od veselja. Prav takrat je prišetal mimo nje eleganten gospod. Ujel je njen smehlaj in se ji odkril.

Minka je bila vsa zmedena. Da bi bila sedajle poleg nje Ančka, bi si bili pritisnile mufe pod nos in se nasmejali do solz. Ko je bila pa sama, ni mogla biti tako razposajena, zlasti na tujem ne.

"Ta človek se je pošteno urezal in se zmotil. Bog ve, za katero ime ima."

Zopet so zaplule njene misli domov, na ulico, v Zvezdo in pod Tivoli.

"Oho, Dana, tovarišica iz kontorja, čak me! Ne boš me vtikala prstka skozi preglodano bluzo. Ali moja je poštena, za tvojo pa vemo, odkod je."

Eleganten gospod je prišetal nazaj. Odkril se ji sicer ni več, toda vanjo se je zazrl tako presunljivo, da je Minka zardela.

"Ah, ta človek," je Minka skoro vzdihnila, ko se je gospod oddaljil. Zasnovala si je takoj zgodnico, s katero bo kramarila pri prijateljicah. Popravila si je čisto po nepotrebno, pogledala se po novem plašču in se prestopila, da je videla nove čizemčke.

Tedaj je pa postal vrvež na kolodvoru vse živahnejši. Potniki so vreli iz čakalnic, uradniki so se razgibali in tekali sem in tja. V daljavi se je zaslíšal ropot vlaka, dvoje rdečih oči je prigorelo po progi. In takrat se je njena roka dotaknila druge roke, ki je prav tisti hip segla po njenem kovčegu.

Minka se je preplašila, da je skoro kriknila.

"Ljuba gospodična, dovolite, da Vam ponese kovčeg v voz!"

Še sklonjen do kovčega, ki si ga ni upal dvigniti brez njenega dovoljenja, je uprl oči v njeno lice — oni elegantni gospod.

"Hvala! Hvala! Bom že sama," je hitela Minka in segla po ročaju.

"Dovolite mi to veselje," je moledoval neznanec in dvignil kovčeg. Minka je podržala roko na njem, kot bi ščitila lastnino, in tako sta šla vstric proti vlaku. Neznanec je krenil, da stopi v drugi razred.

"Jaz se peljem v tretjem," je pojasnjevala Minka in lovila ročaj kovčega.

"Nikarte! Tam je silna gneča!"

"V drugem je predrago. Hvala lepa!" Vse bolj odločno je segla po kovčegu. Toda neznanec je bil urnejši in je zavihtel kovčeg po stopnicah v oddelek drugega razreda.

Minka je mislila samo na kovčeg in na bluze in nogavice in na ves pisani drobiž v njem ter je planila za njim v voz. Ko ji je neznanec hotel ponuditi roko, je že stala tik njega in spet iskala ročaja.

Neznanec se je zasmel.

"Ah, ljuba gospodična, Vi se bojite za kovčeg! Lepo Vas prosim . . ."

"Nič, jaz nimam vozovnice za tukaj."

"Saj je vseeno. Pojdiva!"

Dvignil je kovčeg in ga odnesel, da je bilo prostora za potnike, ki so rinili za njim. Naglo in spretno je poiskal prostora za dva, potisnil

kovčeg na polico in Minki vljudno ponudil sedež ob oknu.

“Dajte mi vozovnico, da uredim!”

Minka je brez besedi segla v torbico in mu dala listek. Neznanec je izginil. Minka je vstala, pogledala po kovčegu, tudi z roko ga je potipala, kakor bi ga popravljala na polici, nato se je šele ozrla po potnikih, ki so se dremotni naslanjali po oddelku.

“Ha, ta človek!” je poudarjala. Lep je, Bog ve, zakaj mi tako streže?” Snela je klobuček, ga podržala v rokah in ga vsa zadovoljna še enkrat ogledala. Nato je stisnila malo zrcalce v dlan in si kradoma popravila lase. “Kako sem rdeča!” Ni ji bilo všeč. Več ni utegnila razmišljati; neznanec se je vrnil in prinesel listek.

“Hvala! Koliko ste doplačali?”

“Pustiva to. Na Zidanem mostu poravnava, ko se ločiva. Jaz potujem namreč v Zagreb...”

Vlak je nategnil. Luči so ginile mimo oken, sopotniki so se udobno vgnezdili na sedežih, zaklopili oči in molčali.

Neznanec ni utihnil. Spočetka je govoril sam. Vse je vedel, prav vse. Za vsak našivek je vedel posebno ime, o Berlinu in o Pešti je govoril, kot bi bil rojen tam. Zgodbic je znal toliko, da se je zdela Minki ljubljanska knjižnica komaj dober abecednik. Vmes je utrinjal dovtipe, ob katerih je Minka večkrat skrila obrazek v dlani.

Tako se je zgodilo, da je do Celja vedel, kako je Minki ime, da ima še eno sestro in da je oče med vojno tako slučajno dokaj zaslužil in da se bo sedaj vse drugače živelo. Na Zidanem mostu se je neznanec ves žalosten poslavljaj in prosil, če ji sme pisati razglednice in če jo sme na domu obiskati. Minka je pozabila na kovčeg, ga spremila na peron, pozabila seveda vprašati, koliko je doplačal za vožnjo, in šele zadnji hip ujela vlak, ko ji je neznanec stisnil v roko svoj naslov.

Ko je sedela brez njega v oddelku, se ji je zazdelo prvič v življenju, da je strašno sama. Kolesa so pela svoj enakomerni takt, sopotniki so dremali, Minka pa je razmišljala in vsa lica so ji gorela.

“Ah, ta človek!” si je ponavljala, ko se je spominjala njegovih dogodbic in dovtipov. Tako se je zasanjala vanj, da je zgrešila vse postaje do Ljubljane. Klic sprevodnika jo je predramil,

planila je kvišku, oblekla plašč in toliko, da ni pozabila kovčega v vlaku.

Ob očetu, ki jo je čakal na kolodvoru, se je streznila. Vesela je bila, da ni opazil njenih pordelih lic in “silnega soja” njenih oči, kakor jo je vljudno in previdno parkrat opozoril neznanec. Ko je doma odprla kovčeg in razpoložila celo štacuno po mizi ter podrobno opisala vse potovanje, jo je vendarle tiho zbolelo, ko je snidenje z “gospodom” čisto zamolčala staršem. Zato je tem teže čakala, da bi bile z Ančko v njuni sobici. Tedaj ji srce ni dalo več pokoja. Planila je k sestri in jo začela poljubljati.

Do ranega jutra je prisluškala privita lučka šepet sestra, in ko je Minka legla, je dahnila zadnjo besedo: “Ah, ti ne veš! Ta človek — ta Herman . . .” Še enkrat je prebrala listič, kjer je bil njegov naslov, preden je upihnila luč.

Drugi dan je Minka pridehtela iz pisarne vsa zasopla. Popolnoma je pozabila, da ima novo bluzo, nov klobuček, plašč in torbico. Tudi potoma ni kar nič oprezovala na poglede ljudi, ko je vendar bila v Gradcu prepričana, da bo vse mesto gledalo za njo. Z očmi je izpraševala Ančko. Sestra jo je uščipnila v laket, Minka je planila iz kuhinje v sobico. Dve razglednici sta bili skriti v nočni omarici.

“Zakaj se nisem peljal z Vami vso večnost... Umiram koprnenja . . .” Minki so se tresli prstki.

Pri obedu je bila tako silno razmišljena, da jo je oče nejevoljen vprašal, če je še vedno v Gradcu, ka-li?

In odslej so prihajale razglednice po dve, po tri, tudi cele zbirke — vsak dan, dokler ni prišlo pismo, ki je Minko razodelo, kar je slutila, in še bolj, po čemer je hrepenela.

“Herman pride!”

Konec skrivanja.

Prva zaveznica ji je bila Ančka, z njo je skupno prepričala mater, da ga morajo lepo sprejeti, ko je tako dober, tako plemenit in tako nepopisno — ah, ta človek!

Oče je dolgo gledal mrko izpod čela in ugovarjal. Ali kaj opravi moški v takem boju? Začeli so snažiti in drgniti po sobah kakor za veliko noč. Oče je godrnjal in se jim umikal v krčmo. Doma pa je šlo vse v kolobar, da so pregnali najskritejšega pajka in ga neusmiljeno pohodili. In ko se je bližala ura obiska, je Min-

ka prinesla še dragega cvetja in ga postavila na mizo.

Ko je oče sedel v svoji kramarski obleki v naslanjač in začel tlačiti pivo, mu jo je mati potegnila iz rok, vsa nervozna od kuhe.

“Za božjo voljo, ali si norčav? Tak potrpi vendar in ne smradi po sobi s to smradjo žlindrasto! In kakšen si? Kar hitro se mi preobleci! Takle oguljenec mi boš sedel pred ‘gospodom’. Če ga že sprejmemo, naj vendar ve, da nismo beračoni. Ala, le brž!”

Odprla je omaro in mu razpostavila po stolah nedeljsko obleko.

“Naj bo! Ampak to vam rečem: prvič in zadnjič je ta komedija pri nas. Še tega manjka! Kdor me ne mara takega, kakor sem bil petdeset let, naj hodi z Bogom.”

Jezno je sunil razhrojene škrpete pod posteljo, ki jih je pa ona ročno pograbila in skrila.

Točno, kakor kralji, je prišel Herman ob napovedani uri. Pa ne prazen. Za Minko šopek, za Ančko bonbončkov, materi srebrn roženvenček in očetu turško pipo. Gledali so vanj kakor v razodetje. Prisilili so ga, da je ostal pri obedu. Tam pa je razodel očetu skrivnosti o svoji trgovini, povedal o bogati dediščini, ki ga še čaka po očetu, in materi je naslikal vso grenko žalost, ki ga razjeda, ko ni mogoče po vojski dobiti nobene nepokvarene deklice več. Zato naj mu oprostite drznost, da je takorekoč navalil v njihovo družino in — in — — Prenehal je, dvignil kozarec in hrepeneče pogledal Minko.

Po obedu je zaprosil dovoljenja, če ga sme ta hčerki spremiti.

Ko so odšli, sta posedela oče in mati še pri mizi. Mati je pila že tretjo skodelico kave, oče je basal turško pipo.

“No, kaj praviš, oče?”

“Predaleč je doma.”

“Plemenit je in bogat.”

“Nisi mu štela denarjev.”

“Ti si čuden.”

“Ali se ti ne zdi presladek? Dedec ne sme biti tako pocukran.”

“Seve, ko si ti sam taka groblja. Danes bomo drugače gledali, ko imamo. Saj sva bila tako neumna, da nisva niti vedela, kako je Minka lepa. Kajpa, v tistih kamrikastih cunjah! Pa jo sedaj poglej! Kot grofica!”

“Jenjaj no! To so čenče. Ali misliš, da bom

kar na slepo zavalil vse tisočake prvemu gizdalinu, ki bo vprašal za Minko? Počakaš!”

“Saj vem, ti bi jo najrajši dal Bogatajevu Fricu, da bi prezebala v branjariji, kot sem jaz pri tebi, in da bi nosila ozeble roke kot hlebce. Minka že ne!”

Mati je vstala in začela znašati posodo z mize, oče je pihal dime in čibuka in molčal.

“Boš videl, ta bo še vprašal za Minko. Na očeh sem mu brala.”

“Naj vpraša. Saj beseda ni konj.”

“Glej, da ne boš ti,” je zaprla mati trdo vrata in šla pomivat.

— — —

Prihajale so razglednice, prihajala pisma, prihajal je Herman in zgodilo se je natančno tako, kakor je prerokovala mati.

V hiši so drdrali šivalni stroji, očetova blagajna se je praznila. Tovarišice so Minki stiskale roko in ji čestitale z ustmi, njih srca pa je grebla zavist.

In tako je pripeljal Herman lepo nevestico v pisarno; razgrnil je predme dokumente, kakor je zapisano, in po vrhu je še slovesno prisegel.

Ko sem kljub vsemu kar se da rahlo vprašal nevestico, je li zadosti prepričana o ženinu — me je prekinila in vzkipela: “Ah, ta človek! Nima ga Ljubljana! Kaj le mislite?”

“Prosim, prosim!” sem jo pomirjeval, “uradno je vse v najstrožjem redu. Mnogo sreče! Bog blagoslovi!”

— — —

Pet dni po poroki se pojavi neznana gospa v pisarni. Njeno lice je bilo samo razlito trpljenje, dasi je morala biti še pred kratkim lepa žena. Tudi obleka je razodevala njen dober okus, žal, da je bilo zelo, zelo ponošena.

“Ali ni bil tu poročen Herman —?”

“Da, gospa. Pred petimi dnevi.”

Gospa mi je pomolila poročno listino in rekla:

“Jaz sem njegova žena. Poglejte!”

Ostrmel je.

“Pretekli teden me je mučil in pretepal, da mi je izpulil zadnje tisočake, nato se je odpeljal — k poroki, slepar! Ubogo dekle! Sedaj grem k očetu, da jo reši.”

Ko je oče zvedel, je zdivjal, vrgel čibuk ob tla in drevil na kolodvor in se odpeljal za njima.

Otel mu je Minko, njene sreče pa ni mogel oteti.

F. S. Finžgar.

VENDAR ENKRAT!

P. B.

KOLIKOKRAT izgovori vsak to besedo. Nehote mu pride na jezik zlasti tedaj ko se mu vendar enkrat izpolni vroča, dolga želja ali se mu uresniči srčno hrepenenje.

Poznam čebelarja tu v Ameriki, ki se peča že nad trideset let z čebelorejo. Niso mu bili po volji ne slovenski ne ameriški panji. Mislil in tuhtal je dolgo kako bi prerediti nov panj, da mu bo delo lažje šlo od rok. Poskušal je na razne načine, da bi dosegel, kar je toliko želel. Poprašal je tudi izvedence kako bi to ali drugo reč naredil. Nasveti so bili dobri in jih je uporabil za svoj načrt. Po velikem trudu se mu je posrečilo, da je izdelal panj kakršnega si je želel. Kako je bil vesel svojega izuma!

Vendar enkrat imam panj, kakršnega sem si želel, tako je pogosto ponavljal, ko je kazal in razlagal svoj novi, praktičen panj obiskovalcem.

Marsikdo se je čudil nad njegovim izumom, ker njegov panj je edini, da more čebelar z lahkoto in hitro opraviti delo. In marsikdo mu je že svetoval, naj da patentirati ta svoj izum, ki bo donašal lepe dohodke.

Ta izumitelj je naš Father John v Lemonu, ki rad zlasti čebelarjem, razloži svojo iznajdbo in nazorno pokaže lahko uporabo in veliko korist svojega novega panja ter dostavi: vendar enkrat bo tudi čebelarjem v korist in napredek moj novi panj.

Verna slovenska mati je imela sina misijonarja, člana reda Manjših bratov. Predstojniki so sklenili ga poslati v Afriko. Pred odhodom je še obiskal starše, brata in sestre. Pri slovesu je nastal v hiši glasen jok, češ, kako se mu bo godilo v Afriki, ali ga bomo še kedaj videli, itd. Misijonar je bil edini, ki se ni jokal, temveč ves vesel se je še šalil, da bo imel priliko postati mučenec med neverniki ali ga bodo levi raztrgali, hoteč jim s tem pokazati svojo srčnost in da se ne boji nobenih nevarnosti v svojem novem misijonu in prevzet veselja se je podal na dolgo pot v Afriko v svoj novi delokrog. Leta so minevala, misijonar je od časa do časa pisal domov staršem kako srečen in zdrav je v misijonu.

Od doma so mu seveda tudi večkrat pisali

ter mu omenjali kako so se mati postarali in večkrat bolehajo, ter da imajo edino željo še enkrat videti svojega sina misijonarja iz Afrike. Tudi sin je želel tej materini želji ustreči in sporočil svojemu vrhovnemu predstojniku v Rim, proseč ga za dovoljenje obiskati svojo mater. Predstojnik pa mu odpiše: "Še eno delo boš dobil v kratkem in sicer v Aziji. Ko boš to dovršil, boš obiskal svojo mater. Piši ji, naj te počaka."

Čez par let je misijonar dobil dovoljenje, da bo obiskal svojo drago mater v domovini. Oče mu je med tem umrl, kakor tudi dve sestri. Misijonar je sporočil domov o svojem prihodu, kar je napravilo veliko veselje, zlasti materi, ki ga je že komaj čakala, kedaj bo prišel. Nevarna je bila njegova povrnitev iz Azije v domovino. Bilo je v začetku svetovne vojne. Večkrat je bil na potovanju zajet od sovražnikov in malo je manjkalo, da ga niso vzeli s seboj v ujetništvo.

Vendar vselej se je čudovito rešil in po dolgem potovanju je ves srečen dospel domov. Mati čeravno že v 80. letu je bila še pri moči, da mu je prišla iz hiše naproti in ga s solzami pozdravila: si vendar enkrat prišel . . .

O koliko je bilo veselje za mater, ki toliko let ni videla svojega sina misijonarja. Koliko je zanj premolila in kako po njem hrepenela. Dosegla je in počakala je sina po besedi vrhovnega predstojnika, zato je polna materine sreče in radosti ponovljala: vendar enkrat . . .

Isti ponos, ista radost je bila tudi pri njegovem bratu in treh sestrah. Vendar enkrat smo zopet skupaj vsi, vendar enkrat doma v hiši očetovi.

Letos govorimo tako tudi mi slovenski frančiškani na ameriških Brezjah. Vendar enkrat imamo, kar smo želeli toliko let in po tem hrepeneli. Imamo novi samostan s semeniščem. Z nami se vesele tudi vsi naši dobri in verni rojaki; saj ti so nam pomagali tako velikodušno, tako požrtvovalno, brez njihove pomoči bi tega nikdar ne mogli imeti. Vendar enkrat po tolikih letih smo v lepem, zidanem samostanu, kjer bomo delali z vso vnemo za naš slovenski narod, kjer se bodo vzgojevali mladeniči za duhovski stan, ki bodo za nami skrbeli zanj ko bomo mi počivali na našem pokopališču.

Mnogi rojaki, so širom Zdr. držav ostali zvesti veri svojih očetov in mater. V vseh naselbinah imamo take vzorne in verne rojake,

može in žene. Nobeno zapeljevanje krivih pre-rokov jih ni odvrnilo od prave poti. Stanovitni in zgladni so kjerkoli žive. Takim našim rojakom in rojakinjam vsa čast in slava.

Med našimi rojaki so tudi taki sicer pošteni in pravični do svojih bližnjih, niso pa taki do svojega Stvarnika. Srčno se bore in značajno s svojimi tekmeci pri obrti in kupčiji; toda so boječi kot zajci, kadar treba nastopiti za pravice in dolžnosti, ki jih jim nalaga Bog. Po telesni moči so junaki, slabiči pa v dušnem oziru. Dobe se taki med nami, četudi so včasih podlegli v življenski borbi, pa so zopet zmagali ter se uveljavili kot junaški možje. In čudno pa resnično, ravno isti bodo pri najmanjši skušnjavi posneli Petra, ki je radi besed deklet zatajil svojega Gospoda.

Naj pa tu omenim o mladeniču, junaku v vsakem oziru. V šoli je bil prvi. Bil je ne samo po telesu junak, temveč tudi v moralnem pogledu. Mislite si 24 letnega mladeniča na vrhuncu slave in časti. Kot prvak pri igrah je prejemal velike svote denarja, povsod kot zmagovalec češčen in občudovan. Kako malo mladeničev bi ostalo ponižnih pri takem slavju! On je ostal. Takole je govoril: "Neizmerno bolj sem ponosen na to, da sem v teh dnevih ostal čist kot pa na svojo zmago. Vesel sem bolj, da sem ohranil vero in značajnost kot vse slavljenje radi zmage." To so besede pravega junaka. Mogoče je reči, vesel sem, da je vendar enkrat konec tega slavljenja.

Torej pravi junaki se dobe med našim narodom v Ameriki, junaki katerim velja beseda pesnika: 'Hrast se omaja in hrib, zvestoba Slovenca ne gane.' Zato pa imamo v Ameriki tudi ustanove: toliko slovenskih cerkva in šol, dično Kranjsko-Slovensko Katoliško Jednoto z novim domom in zdaj še novi slovenski samostan s semeniščem. To vse priča, da je naš narod tudi v Ameriki ostal zvest Bogu in veri svojih očetov in mater. To je nam v tolažbo, njim pa v čast in večno korist.

Kakor je misel na te verne naše rojake tolažilna; tako pa je žalibog žalostna in strašna misel na naše brezbrizne in celo odpadle rojake. Poslušali so krive preroke, brali protiverske liste in izgubili so najdražji zaklad, sveto edinost zveličalno Kristusovo vero. Taki žive zdaj brez vere, brez Boga. Kaj jih čaka, če ostanejo trdo-

vratni do konca? Vsak, tudi ti nesrečneži vedo, da je Bog, Stvarnik nebes in zemlje, vedo, da je Bog pravičen Sodnik, ki dobro plačuje in hudo kaznuje, vedo, da bodo pravični prejeli večno nepopisno plačilo v nebesih, hudobni pa večno nepopisno kazen v peklju.

Vsakdo ve, da si mora vsak sam to večno plačilo zaslužiti, s tem da dela to in živi tako kakor ga uči katoliška Cerkev.

Kdor je noče poslušati in izpolnovati njenih nauk, ga Bog ne sili, ker ima vsak prosto voljo. Zato bo tudi dobil, kar si je zaslužil v svojem življenju: plačilo ali kazen, kar bo pa oboje večno.

Kdor to resno premisli, ta se bo povrnil na pravo pot, dokler je čas; kajti Bog ne želi smrti grešnika, ampak da se spokori in zveliča. In naš Zveličar je rekel: "Nisem prišel klicat pravičnih, ampak grešnike" in zopet: "Sin človekov ni prišel duše pogubljat, ampak reševat." Kako usmiljen je božji Zveličar. Kot dober pastir išče izgubljeno ovco in ko jo najde, jo zadene na svoje rame in pride domov, skliče prijatelje in sosede in jim pravi: "Veselite se zmenoj, zakaj našel sem svojo ovco, ki je bila izgubljena. Povem vam, da bo tako v nebesih večje veselje nad enim grešnikom, ki se spokori kakor na devet in devetdesetimi pravičnimi, ki ne potrebujejo pokore." Če bi naši zašli rojaki pravočasno spoznali nesrečo v katero drve, bi gotovo storili po zgledu, ki jim ga daje velik brezverec in sovražnik Kristusov. Nad njim so se spolnile besede Zveličarja, da On ni prišel duše pogubljat, ampak reševat, kakor spričuje naslednji resničen zgled.

Velik častilec Srca Jezusovega Matej Crawley v Južni Ameriki je s svojimi govori dosegel, da se je veliko družin posvetilo presv. Srcu Jezusovemu. Njemu se je tudi posrečilo, da so se njegove govore v neskončnem božjem usmiljenju nešteti prostozidarji in drugi brezverci k Bogu izpreobrnil. Nekega dne pride ta redovni mašnik v bolnico, kjer je ležal nevarno bolan urednik brezverskega časopisa. On je bil tak brezbožnež in je pisal tako zlobno proti Bogu in veri, da ga je ondotni katoliški škof očitno izobčil iz katoliške Cerkve. Pater Matej ga takole nagovori: "Moj prijatelj, Vi ste bolni, pa bolj kot Vaše telo je bolna Vaša duša. Velik prepad je v Vašem srcu. Manjka Vam vere v Jezusa

Kristusa." Bolnik mu odgovori v silni jezi: "Ne izgovarjajte več tega imena pred menoj. Saj veste, kdo da sem. Na moji pisalni mizi je bil zmirom križ, da sem ga sramotil v mojih časniških člankih." Nato mu odgovori pater Matej: "In vendar me pošilja Jezus Kristus k Vam, da Vam ponudi mir in srečo Vaši duši." Začuden reče urednik: "In navzlic temu Vas pošilja?" Mašnik odgovori: "Ne navzlic temu, ampak prav zaradi tega. Prišel sem k Vam kot njegov poslanec z naročilom, da Vas on ljubi in čaka samo ene Vaše besede, da bo vse odpustil, vse pozabil." Strašen boj se je prišel v srcu z grehi tako obloženega urednika. Naposled se prične jokati in čez nekaj časa se je odločil, da se hoče spovedati. Beseda o neskončnem božjem usmiljenju ga je popolnoma izpremenila. Mož je živel še pol leta, je popolnoma prenehal boj proti katoliški veri, preklical svoje prejšnje napade na vero in je vsak dan prejel sv. obhajilo, popravljal z zglednim življenjem kar je poprej zagrešil ter spravljen z Bogom blaženo umrl.

Usmiljenje božje je brezmejno, posname-mo iz tega-le dogodka. Nekega dne je vprašal apostol Peter Zveličarja: "Gospod, če greši zoper mene moj brat, kolikrat naj mu odpustim?

do sedemkrat?' Jezus mu pravi: "Ne rečem ti do sedemkrat, ampak do sedemdesetkrat." Pomen je: kolikorkrat tvoj brat greši in te ske-san prosi odpuščanja, mu moraš vselej odpustiti. To terja Bog od nas slabih ljudi. Kako usmiljen mora biti šele ljubi Bog, ki je najpopolnejši in najdobrotljivejši Gospod! Morje ima svoje meje, brezmejno je pa božje usmiljenje.

Da bi si to tolažljivo resnico vzeli k srcu vsi naši zašli rojaki, zlasti pa uredniki, ki napadajo sveto vero, jo sramote in druge odvrčajo od nje, koliko nepopisno srečo srca bi našli ter se obenem rešili večne nesreče, ki jih bo zadela gotovo, ako se ne spravijo z Bogom pravočasno, kakor je storil prej omenjeni brezbožni urednik.

Govoril bo po pravici vsak, ki se je spravil z Bogom: Vendar enkrat sem našel resnico in ž njo sem našel svojo pravo srečo. Naj bi jo našel vsak, prav vsak naš rojak, ki bo bral te vrstice, ker še ga kliče naš usmiljeni Zveličar. Zpomnimo si: Življenje nam ni dano za nasladno uživanje, ampak dano nam je, da poskrbimo za večnost in rešimo svojo dušo. To bomo pa dosegli gotovo, ako smo zdaj v življenju hvaležni in zvesti podaniki Kristusa Kralja.

ROČNO DELO.

Bogatin in siromak, kdor je močan in kdor je slab — vsakdo, ki ne dela, je malopridnež. Zato pa bi se moral vsak človek naučiti kakega rokodelstva, pravega rokodelstva, dela z rokami. To je potrebno, ako naj izgine predsodek, da je ročno delo sramota.

Rousseau.

PROKLETSTO ZLEGA DEJANJA.

Ni zlega dejanja, za katerega bi bil kaznovan samo tisti, ki ga je izvršil. Človeku se ni mogoče tako osamiti, da bi se tista zloba, ki je v njem, ne mogla razpasti. Naša dejanja so kakor naši otroci: njih bitje in žitje ne zavisi od naše volje.

George Eliot.

ZLATE RESNICE.

Svet se po samih šolah ne poboljša, ako starši doma pravega dna ne položijo.

Dober sosed je velik zaklad, ki se za gotove denarje ne kupi.

Sedem let moraš na enem kraju ostati, ako hočeš ljudi prav spoznati.

Kdor nikdar stradal ni, ne ve, kako lačnemu kruhek diši.

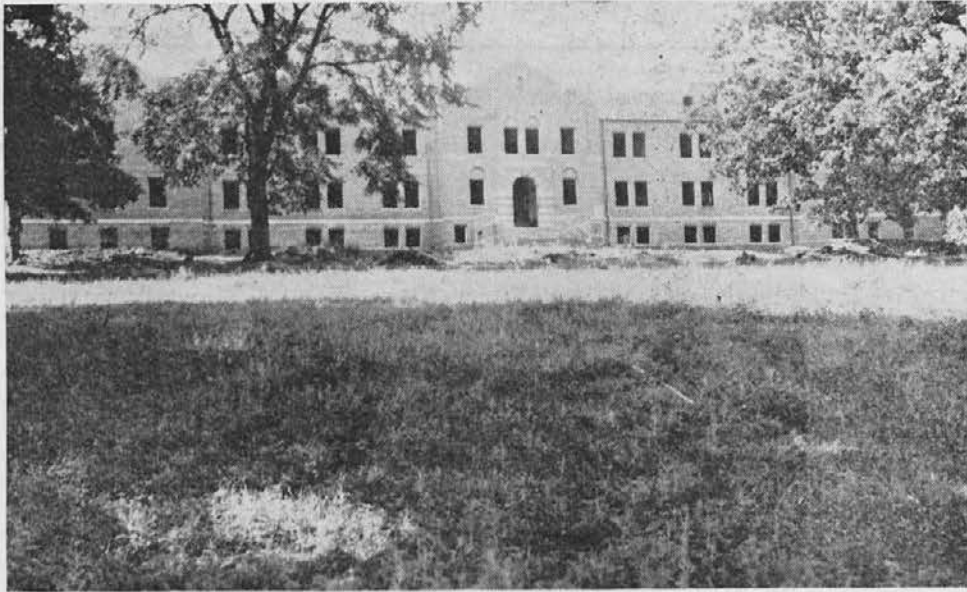
Moder mož se šele oženi, kadar ima ženico ali dečico s čim rediti.

H. Slomšek.

ZLA DEJANJA IN NEHANJA.

... Ako je kdorkoli izmed vas razžalil brata — ali svojo dušo pahnil v greh s tem, da je slabšemu nasprotniku v boju vzel življenje — ali popotniku zaprl vrata — ali dal besedo, pa jo prelomil — ali lačnega ni nasitil — ali ranjencu ni obvezal rane: vse to je greh, vse to so zla dejanja in nehanja ...

Svečenik v "Četi" (Ivan Mažuranić).

ZAHVALA GRE:

Dobrim rojakom sheboyganske naselbine in velikemu prijatelju našemu, Rev. Rudolfu Potočniku.

Pretečeni mesec sta jo mahala od hiše do hiše Fr. Aleksander in Fr. Ciril in nabrala lepo svoto \$250.00. Vsi farani so njima šli zelo na roko in rade volje darovali vsak po svoji možnosti. Ob tej priliki se lepo zahvaljujemo Širclovi družini za vso pomoč ob tej zbirki. Naj jim poplača ljubi Bog, kar so dobrega storili za naš samostan.

*

Vrlim Clevelandčanom se zahvaljujemo, na pikniku združenih krožkov društva

Najsv. Imena so izkupili \$400.00 za naš samostan. Iz dna srca se zahvaljujemo Mr. Antonu Grdini, Mr. Jakobu Resniku, vsem duhovnikom clevelandskih fara, pa vsem možem in ženam, ki so tako požrtvovalno pripravljali vse potrebno za ta dan.

*

Rojakom iz Loraina: Bog plačaj. Mrs. Agnes Kompare in Mrs. Ana Zalar ste nabrali svoto \$90.00. Zbiravkama in vsem iz fare, prelepa zahvala.

Zahvala gre seveda tudi to pot vsem drugim darovavcem, ki jih je bilo v pretečenem mesecu obilo. Povrni Bog vsem vso dobrotljivost.

- SPOMINSKA PLOŠČA -

Po sledečem redu bodo zapisana imena ustanovnikov, patronov, častnih lastnikov in častnih zidarjev novega semenišča na ustanovni plošči samostana.

USTANOVNIKI:

K. S. K. J., Joliet, Ill.	(1000)	Dr. sv. Barbare št. 23 KSKJ. in dr. sv. Ane	
Very Rev. M. Šavs, Shakopee, Minn.	(500)	št. 123 KSKJ, Bridgeport, O.	(260)
Družba sv. Mohorja, Chicago, Ill.	(400)	Slovenska Ženska Zveza, Chicago, Ill.	(200)
Holy Name Society, Cleveland, O.	(400)	Rev. F. Turk, San Francisco, Calif.	(200)

PATRONI:

Busy Bee Girls, Chicago, Ill.	(150)	Mr. in Mrs. H. Schier, Danbury, Conn.	(100)
Mr. in Mrs. A. Jelencich, Chicago, Ill.	(110)	Dobrotnica, Milwaukee, Wis.	(100)
Mr. in Mrs. Motz, So. Chicago, Ill.	(106)	Rev. J. Vrhunec, McKees Rock, Pa.	(100)
Gregor Gregorich, Chicago, Ill.	(103)	Dr. sv. Stefana, šte. 1, KSKJ. Chicago, Ill.	(100)
Louis in Anna Zlogar, Steelton, Pa.	(105)	John Sever, Chicago Ill.	(100)
Družina Andrew Ogrin, Waukegan, Ill.	(100)	Anna Lampe, Duluth, Minn.	(100)
Mrs. Ivana Kirn, Waukegan, Ill.	(100)	Rose Znidar, Milwaukee, Wis.	(100)
K. Triller, Whiting, Indiana	(100)	Simon Setina, Joliet, Ill.	(100)
Matt Ulasich Sr., Ironwood, Mich.	(100)	Mr. in Mrs. J. Potokar, Cleveland, O.	(100)
Neimenovan, Waukegan, Ill.	(100)	T. Bevc, West Allis, Wis.	(100)
Rev. S. Derengowski, Joliet, Ill.	(100)	Mr. in Mrs. John Kegel, West Allis, Wis.	(100)
Ludwig Košnik, Chicago, Ill.	(100)	Neimenovani, Renton, Wash.	(100)

ČASTNI LASTNIKI:

Rt. Rev. John J. Oman, Cleveland, O.	(75)	John Petrovich, Chicago, Ill.	(50)
William Martin, Lemont, Ill.	(75)	Dr. sv. Magdalene, 162, KSKJ. Clev., O.	(50)
Dr. Marija Pomagaj, 78 KSKJ, Chicago, Ill.	(75)	John Poljak, Argo, Ill.	(50)
Družina Stepanich, Cherryvale, Kans.	(74)	Veronica Ruppe in družina, Brooklyn, N. Y.	(50)
U. Koarič, Ottawa, Ill.	(70)	Rev. M. J. Butala, Joliet, Ill.	(50)
Katoliška društva v Strabane, Pa.	(61)	Dr. Vitezi sv. Florijana št. 44 KSKJ.	
Dobrotnica iz Duluth, Minn.	(60)	So. Chicago, Ill.	(50)
Leo Jurjovec, Chicago, Ill.	(55)	J. Atzenbeck, Omaha, Nebr.	(50)
Družina Šircel, Sheboygan, Wis.	(52)	John Dobrauc, Franklin, Kans.	(50)
Mr. in Mrs. Frank Lipoglavsek,		Anton Bogolin, Sr., Chicago, Ill.	(50)
West Allis, Wis.	(50)	Dr. sv. Cirila in Metoda, št. 144 KSKJ.,	
Dr. Kršč. Mater fare sv. Družine,		Sheboygan, Wis.	(50)
Eveleth, Minn.	(50)	Mrs. F. Marolt, Cleveland, O.	(47)
Gabriel Puhek, Chicago, Ill.	(50)	A. Prijatelj, Corning, Calif.	(45)
C. Jeglic, New York City, N. Y.	(50)	Mr. in Mrs. R. Zisherle, So. Chicago, Ill.	(40)
Pevsko dr. Zarja, So. Chicago, Ill.	(50)	Mrs. F. Marolt, Milwaukee, Wis.	(40)
Neimenovani, Milwaukee, Wis.	(50)	Mr. in Mrs. M. Trinko, Chicago, Ill.	(36)
Družina Gasper Drasler, Waukegan, Ill.	(50)	Družina Jalovec, Argo, Ill.	(36)
Neimenovani, Waukegan, Ill.	(50)	Neimenovani, Milwaukee, Wis.	(35)
Družina John Zakovich, Argo, Ill.	(50)	Mr. in Mrs. M. Smoley, Bradley, Ill.	(35)
Dr. sv. Anne št. 127 KSKJ., Waukegan, Ill.	(50)	Mr. in Mrs. J. Ponikvar, Cleveland, O.	(34)
Rev. Frank Srebernak, Monroe, Mich.	(50)	I. Račić, Chicago, Ill.	(33)
Dr. sv. Petra in Pavla št. 62 KSKJ.,		Math. Kremesec, Chicago, Ill.	(32)
Bradley, Ill.	(50)	Mary Smrekar, Cleveland, O.	(30)
Dr. sv. Jožefa, št. 53, KSKJ., Waukegan, Ill.	(50)	Mr. in Mrs. J. Kocin, Cleveland, O.	(30)

J. Knafelc, Chicago, Ill.	(30)	Dr. sv. Jurija, Chicago, Ill.	(25)
Josephine Anzlovar, Brooklyn, N. Y.	(30)	Frances Russ, Cleveland, O.	(25)
Rev. Michael Golob, Bridgeport, Conn.	(30)	Dr. sv. Alojzija, 47, KSKJ, Chicago, Ill.	(25)
Altarno dr. sv. Janeza Vian., Highland Park, Mich.	(30)	Dobrotnica, Chicago, Ill.	(25)
Družina Lavrich, Joliet, Ill.	(30)	Mrs. A. Ursich, Joliet, Ill.	(25)
Marke Golovitch, Lemont, Ill.	(30)	Frank Vidmar, Sr., Chicago, Ill.	(25)
Mr. in Mrs. F. Ribich, Sr., Chicago, Ill.	(27)	Šola sv. Štefana, Chicago, Ill.	(25)
Mr. in Mrs. Andrew Hochevar, Joliet, Ill.	(26)	Slov. Ženska Zveza, Podr. št. 2, Chicago, Ill.	(25)
Mr. in Mrs. Michael Hochevar, Joliet, Ill.	(26)	Dr. sv. Neže, Chicago, Ill.	(25)
F. Drassler, Bradley, Ill.	(25)	Carl Medosh, So. Chicago, Ill.	(25)
Mrs. Barbara Verbanetz, Pittsburgh, Pa.	(25)	J. Benkovič, Steelton, Pa.	(25)
M. Melavec, Cleveland, O.	(25)	Dr. sv. Jožefa, št. 169, KSKJ., Clev., O.	(25)
Dr. Kršč. Mater, Collinwood, Cleveland, O.	(25)	Mr. in Mrs. Pirš, Cleveland, O.	(25)
F. Savel, Cleveland, O.	(25)	Dr. Marija Čist. Spoč., 85, KSKJ., Lorain, O.	(25)
Rev. Albin Gnidovec, Rock Springs, Wyo.	(25)	Joseph Oblak, Chicago, Ill.	(25)
A. Grdina, Cleveland, Ohio	(25)	Dr. Kršč. žena in mater, So. Chicago, Ill.	(25)
J. Krizman, Cleveland, Ohio	(25)	Third Order of St. Francis, Highland Park, Mich.	(25)
F. Lubich, Joliet, Ill.	(25)	Young Ladies Sodality, Highland Park, Mich.	(25)
St. Anna Ct. 1034 WCOF, So. Chicago, Ill.	(25)	St. Joseph Soc. No. 7 KSKJ, Pueblo, Colo.	(25)
Rev. Kazimir Zakrajšek, Jugoslavija	(25)	Bogovich Family, Cleveland, O.	(25)
Joseph Dolar, Danbury Conn.	(25)	Mr. in Mrs. F. Pirc, Cleveland, O.	(25)
Henry Mertel, North Bergen, N. J.	(25)	Mr. in Mrs. J. Roitz, Cleveland, O.	(25)
Altarno dr. sv. Cirila, New York City, N. Y.	(25)	F. Perovsek, Willard, Wis.	(25)
Rev. John F. Fuerst, Summit, Ill.	(25)	Mrs. A. Levar, Milwaukee, Wis.	(25)
Družina John Petrovčič, Waukegan, Ill.	(25)	P. Marn, Lemont, Ill.	(25)
Dr. Marije Pomagaj št. 79 KSKJ., Waukegan	(25)	Mr. in Mrs. J. Slapniar, Joliet, Ill.	(25)
Rose Usnik, Dunlo, Pa.	(25)	Rev. Geo. Kuzma, Joliet, Ill.	(25)
Frank Vidmar, Jr., Chicago, Ill.	(25)	Miss M. Šimec, Highland Park, Ill.	(25)
Frank Poppesh, Chicago, Ill.	(25)	Mr. in Mrs. S. Jenko, Bulger, Pa.	(25)
John Spilak, Chicago, Ill.	(25)		

ČASTNI ZIDARJI:

John Pichman, Chicago, Ill.	(23)	J. Trontell, So. Chicago, Ill.	(20)
Družina Bambich, Fredonia, Kans.	(22)	Družina Math Leskovec, Cleveland, O.	(20)
Mrs. M. Wolsich, Chicago, Ill.	(21)	Dobrotnica, Ely, Minn.	(20)
M. Lesiak, San Francisco, Calif.	(20)	Družina Erjavec, Joliet, Ill.	(20)
Mrs. Cesar, San Francisco, Calif.	(20)	John Kochevar, Chicago, Ill.	(20)
J. Ivanetich, San Francisco, Calif.	(20)	Mr. in Mrs. Frank Culik, Joliet, Ill.	(20)
John in Josephine Pintar, Burgettstown, Pa.	(20)	Mr. in Mrs. Ponikvar, Cleveland, O.	(20)
Frank in Mary Pangre, Anaconda, Mont.	(20)	Mrs. F. Modic, Cleveland, O.	(20)
Gabriel in Albion Benedict, Whiting, Ind.	(20)	M. Flajnik, Cleveland, O.	(20)
Agnes in Gizella Gaspar, Bridgeport, Conn.	(20)	J. Gerbetz, Lemont, Ill.	(20)
Družina John Gregorka, Waukegan, Ill.	(20)	Družina Ovca, Astoria, N. Y.	(20)
Mr. in Mrs. Jos. Strubel, Detroit, Mich.	(20)	Rev. F. in A. Scheringer, Rapid River, Mich.	(20)
Družina J. Marn, Ely, Minn.	(20)	Mrs. J. Troya, Berkeley, Calif.	(20)
John Prisel, Cleveland, Ohio	(20)	Martin Blaj, Chicago, Ill.	(20)
Rev. V. Vodušek	(20)	Romarji iz Waukegan, Ill.	(20)
Frank Grill, Chicago, Ill.	(20)	Družina Kness, Cleveland, O.	(20)
Veronika Rojko, Chicago, Ill.	(20)	J. Budan, Stetsonville, Wis.	(19)
Dobrotnik, West Allis, Wis.	(20)	Dr. Marije Pomočnice Kristjanov, št. 165 KSKJ., West Allis, Wis.	(18)
A. Korelc, Lemont, Ill.	(20)	Mrs. M. Koshmerl, Monterey Park, Calif.	(17)
B. Malnar, Kansas City, Kans.	(20)	Mr. in Mrs. A. Jakše Sr., So. Chicago, Ill.	(17)
M. Drchar, Kansas City, Kans.	(20)	Mrs. A. Bregar, Sheboygan, Wis.	(17)
Neimenovani, Bridgeville, Pa.	(20)	Mr. in Mrs. F. Narobe, Cleveland, O.	(16)
Neimenovani, Joliet, Ill.	(20)		

Mr. in Mrs. F. Gabrenya, Cleveland, O.	(16)	A. Marinshek, Cleveland, O.	(15)
Mrs. J. Smrekar, Harrieta, Mich.	(16)	Frank in Julia Skuble, Argo, Ill.	(15)
J. Zorko, Chicago, Ill.	(15)	Mr. in Mrs. Frank Ferik, New York, N. Y.	(15)
A. Judnich, San Francisco, Calif.	(15)	Ursula Crnkovic, New York, N. Y.	(15)
Dr. John Ivsek, Rock Springs, Wyo.	(15)	F. Cvenk, Chicago, Ill.	(15)
Mr. in Mrs. John Stangar, Doylestown, O.	(15)	J. Kosmerl, Cleveland, O.	(15)
A. Požun, Johnstown, Pa.	(15)	Geo Raly, Milwaukee, Wis.	(15)
Dr. Marija Pomagaj št. 174, Willard, Wis.	(15)	Josephine Videc, Rockdale, Ill.	(15)
Društvo Mater, Bridgeport, Conn.	(15)	Mr. in Mrs. Frank Papesh, Joliet, Ill.	(15)
Frank Jalovec, Argo, Ill.	(15)	Družina Mary Papesh, Joliet, Ill.	(15)
George Vukovich, Compton, Calif.	(15)	Mrs. Anna Novak, Cleveland, O.	(15)
Slov. Z. Zveza, Podr. št. 84, New York, N.Y.	(15)	Mr. in Mrs. F. Kvaternik, Eveleth, Minn.	(15)
Leo Zakrajšek, New York, N. Y.	(15)	Mr. in Mrs. J. Stariha, San Francisco, Calif	(15)
Anton Zagorc, Wilkes Barre, Pa.	(15)	Mr. in Mrs. J. Milavec, Sheboygan, Wis.	(15)
Dr. sv. Družine, št. 136 KSKJ., Willard, Wis.	(15)	Anton Knaus, Sr. & Family, Sheboygan Wis.	(15)
Steve Zabcich, Chicago, Ill.	(15)		

LEMONTSKA LESTVICA

Poročilo darov po svotah, kakor so bili nabrani po slovenskih farah in naselbinah do 10. septembra, 1939.

Fara sv. Štefana, Chicago, Ill.	\$3,464.33	Naselbine v Kaliforniji	106.50
Manjše naselbine v Illinois	1,196.75	Fara v Rock Springs, Wyo.	104.50
Fara sv. Cirila, New York, N. Y.	1,090.25	Naselbine v Montani	100.50
Glavni odbor KSKJ., Joliet, Ill.	1,000.00	Naselbina v Omaha, Nebr.	100.00
Fara sv. Marije, Waukegan, Ill.	971.00	Fara v Barbertonu, Ohio	93.05
Fara sv. Jožefa, Joliet, Ill.	814.25	Fara v Kansas City, Kans.	92.50
Manjše naselbine v Minnesoti	639.50	Fara v Johnstownu, Penna.	91.15
Fara sv. Marije, Collinwood, Ohio	573.30	Fara v La Sallu, Ill.	85.00
Fara sv. Vida, Cleveland, Ohio	570.00	Fara v Willard, Wis.	82.50
Fara sv. Jurija, So. Chicago, Ill.	519.00	Manjše naselbine v Ohio	74.00
Fara sv. Janeza in sv. Trojice, Milwaukee, Wis.	512.50	Naselbina v Strabane, Pa.	66.00
Manjše naselbine v Pennsylvaniji	466.46	Manjše naselbine v Wisconsin	61.00
Fara sv. Cirila, Sheboygan, Wis.	411.55	Fara v Chisholm, Minn.	56.60
Fara v San Francisco, Calif.	403.00	Fara v Soudan, Minn.	50.00
Fara sv. Križa, Bridgeport, Conn.	307.00	Naselbina v Girard, Ohio	46.05
Fara v West Allisu, Wis.	299.00	Fara v Hibbing, Minn.	44.50
Naselbina v Bridgeport, Ohio	290.50	Naselbina v Crested Butte, Colo.	39.75
Fara sv. Janeza, Detroit, Mich.	275.00	Fara v Denver, Colo.	31.50
Fara v Eveleth, Minn.	261.32	Fara v Calumet, Mich.	31.50
Fara sv. Lovrenca, Cleveland, O.	260.65	Fara v Bridgeville, Pa.	30.00
Naselbina v Argo, Illinois	203.50	Naselbine v Kanadi	27.50
Glavni odbor Slov. ženske Zveze, Chicago, Ill.	200.00	Manjše naselbine v Missouri	21.00
Fara v Duluthu, Minn.	191.25	Fara v Forest City, Penna.	18.00
Manjše naselbine v Kansas	168.75	Naselbine v Oregonu	18.00
Fara v Ely, Minnesota	160.50	Fara v Leadville, Colo.	17.50
Fara v Steeltonu, Penna.	159.50	Naselbina v Bethlehem, Pa.	16.00
Manjše naselbine v Indiana	157.00	Fara v Gilbert, Minn.	14.85
Manjše naselbine v Colorado	147.70	Fara v Tower, Minn.	14.00
Fara v Lorrainu, Ohio	139.25	Naselbine v Utah	11.00
Fara sv. Kristine, Cleveland, O.	136.50	Naselbine v Idaho	10.00
Fara v Pueblo, Colo.	136.45	Naselbine v Texasu	10.00
Manjše naselbine v Michigan	134.60	Naselbina v Canon City, Colo.	9.50
Fara v Indianapolis, Ind.	134.30	Naselbine v West Virginia	7.00
Naselbine v Washington	131.75	Naselbine v Arkansasu	2.50
Fara v Pittsburghu, Penna.	116.00		

\$18,275.11

V FOND ZA ZIDANJE DAROVALI

WISCONSIN—

Sheboygan—Po \$15: Mr. in Mrs. J. Melavec. — Po \$5: Lou & Stanza Francis, Mr. in Mrs. A. Stiglitz, Jr., Mr. in Mrs. J. Gorenc, Mr. in Mrs. J. Barbuc, Hlade Family, Mrs. J. Goličnik, Sr., Mr. in Mrs. P. Droll, J. Križaj, Mr. in Mrs. Ortar, Mr. in Mrs. M. Pavell, Mrs. Louis Meshnig, J. Udovich, Sr. Family, A. Knauss, Sr. Family, Mr. in Mrs. M. Zupančič, Mr. in Mrs. L. Zorko, Sr., Mr. in Mrs. V. Kamnikar. — Po \$4: Mr. in Mrs. J. Suscha & Family, Mr. in Mrs. A. Shircel & Family. — Po \$3: Mrs. Retell, Mr. in Mrs. J. Poun, Mr. in Mrs. A. Rakun. — Po \$2: Mr. in Mrs. F. Falle, Johanna Suscha, Anthony Falle, Mr. in Mrs. J. Kolar, Mr. in Mrs. F. R. Repenshek, Sr., J. Golob, Mrs. A. Tagel, C. Kopriva, M. Saversnik, Mr. in Mrs. Jankovic, Mr. Grandlic, Sr., Mr. in Mrs. Hablan, Sr., Mr. in Mrs. Jeraj, Mr. in Mrs. J. Saversnik, Mr. in Mrs. J. Francis, Sr., Mr. in Mrs. F. Horzen, Sr., Mr. in Mrs. J. Markelc, Mr. in Mrs. J. Barbuc, F. Bencic, Mr. in Mrs. Savinsek, Mr. in Mrs. J. Shircel, Mrs. F. Mahle, Kalan Valentine & Mary. — Po \$1.50: Mrs. Fr. Plesetz, Mr. in Mrs. L. Pregelz, T. Zagozen, Mr. in Mrs. A. Ribich. — Po \$1: M. Fludernick, Mrs. A. Časl, J. Gorenc, Mr. in Mrs. J. Kocjan, F. Kaker, Jr., Mr. in Mrs. A. Melanz, Mrs. M. Krainz, Mr. in Mrs. C. Mohar, Sr., V. Schuster, Mrs. A. Schuster, C. Suscha, Mr. in Mrs. F. J. Ribich, Mr. in Mrs. F. Repenshek, Jr., Mr. in Mrs. F. Erlach, Mr. in Mrs. L. Bersch, Mr. in Mrs. J. Hren, Mr. in Mrs. J. Rupnik, Mrs. A. Stempihar, Mr. in Mrs. M. Repenshek, M. Prislant, S. Prislant, V. Skrubec, Mr. in Mrs. J. Versaj, E. Cerpic, Mr. in Mrs. P. Novsek, Mr. in Mrs. J. Vertacic, Mr. in Mrs. M. Krolnik, Mrs. A. Gehr, Mr. in Mrs. M. Dragan, Mr. in Mrs. F. Korosec, Mr. in Mrs. J. Virant, A. Bersecnik, Irenej Bogataj, Mr. in Mrs. F. Simonich, M. Simonich, Mr. in Mrs. M. Koren, Mr. in Mrs. A. Zupancic, Mrs. Urbanec, Mr. in Mrs. P. Carek, Ann Gergisch, M. Falle, Mr. in Mrs. A. Fortuna, Mr. in Mrs. J. Dragan, Meta Erzen, M. Hiers, Mr. in Mrs. Kobal, Mr. in Mrs. A. Kastigar, Mrs. J. Majcen, Mr. in Mrs. J. Chuch, Mr. in Mrs. C. Bregac, A. Sterk, Sr., Mrs. J. Kotnik, Mr. in Mrs. J. Smolic, Mr. in Mrs. J. Perhne, Mr. in Mrs. A. Stiglitz, Sr., M. Stiglitz, Mr. in Mrs. J. Suscha, F. Remshak, Mrs. B. Brulla, S. Brulla, Mr. in Mrs. J. Brulla, Mr. in Mrs. J. Mervar, Mrs. M. Vanic, J. Kovac, Mrs. J. Simenz, J. E. Melavec, A. Pozun, F. Ribich, J. Podrzaj, Mr. in Mrs. J. Cerpick, Jr., Mr. in Mrs. F. Jelovnik. — Po 50c: U. Marver, Mr. in Mrs. J. Matitic, G. Bolah, Mr. in Mrs. F. Pecnik, V. Breznik, Mrs. M. Berce, M. Kovacic, Mrs. M. Repenshek, Mrs. A. Mahrevis, J. Kaker, J. Pentek, Mrs. J. Prislant, Mr. in Mrs. F. Tesovnik, Mr. in Mrs. J. E. Kovacic, Mr. in Mrs. J. Cerpic, Sr., Mr. in

Mrs. S. Radovan, Mr. in Mrs. J. Udovich, V. Starich, Mrs. Golobich, Mr. in Mrs. F. Zavrl, F. Stockel, Mr. in Mrs. J. Starich, Mrs. A. Stublar, Jr., Mr. in Mrs. F. Selko, Sr., Mr. in Mrs. J. Butala, Mr. in Mrs. J. Udovich, Jr., Mr. in Mrs. A. Vranich, Mr. in Mrs. V. Turk, J. Jenko. — Po 30: Mr. in Mrs. Jakovic. — Po 25c: Mr. in Mrs. F. Stanisha.

Milwaukee—Po \$25: Mrs. A. Levar, Mrs. F. Marolt. — Po \$10: Mr. F. Bijak. — Po \$5: J. Pavc, J. Vidergar, Mrs. T. Zortz, Mr. F. Richer, družina J. Bubnik.

Ashland—Po \$2: Mrs. A. Oratch.

OHIO—

Lorain—Po \$5: Mr. in Mrs. L. Bahorič, družina Peter Čelik, Mrs. M. Gerbec, Dr. F. Mramor, M. Polutnik, A. Polutnik. — Po \$2: Družina Pauline Lerchbaker, družina J. Pogačnik, Mr. in Mrs. J. Perušek, Mr. J. Svete, Sr. — Po \$1.40: Mrs. A. Zalar. — Po \$1: Družina H. Kompore, družina G. Klinar, Mrs. F. Longar, Mr. in Mrs. Ambrožič, Sr., družina F. Anzelc, Mrs. F. Bresak, Mrs. L. Balant, Mrs. M. Buchar, Mrs. A. Cyran, N. N., Mr. in Mrs. J. Černe, Mr. in Mrs. M. Černe, Johanna Černe, Mrs. M. Erjavec, družina F. Jevce, Mr. in Mrs. J. Omahen, Mrs. J. Paul, Mrs. Justina Paul, Mayme Perušek, Theresa Perušek, Mrs. C. Pogorelc, družina F. Soklič, družina J. Tomažič, Sr., Mr. A. Zalar, družina F. Zorc, Mrs. A. Zakrajšek, Mrs. M. Zaletel. — Po 50c: Mr. in Mrs. J. Jančar, Mrs. A. Jančar, Mr. in Mrs. F. Jančar, Mr. Paul Janzik, Mrs. M. Kanoti, Mrs. J. Kragelj, Mrs. J. Kotnik, Mrs. M. Kristoff, Mrs. J. Kumše, Mrs. L. Kos, Mrs. M. Lovrenčić, Mrs. R. Markač, Mrs. F. Mejak, Mrs. F. Mlach, Mrs. J. Mahnič, Mrs. J. Muc, Mrs. L. Mihelič, Mrs. L. Baraga, Mrs. J. Bruce, Mr. in Mrs. Leo Conrad, Mrs. T. Čulig, družina F. Debevec, Mrs. J. Dougan, Sr., družina F. Jevce, Mrs. B. Jungbluth, Mrs. A. Ostrognaj, družina V. Pogačnik, Mrs. M. Pavlovič, družina J. Serain, Mrs. J. Skapin, družina Turk, družina S. Tisler, Mrs. F. Tilosanc, družina F. Tomšič, Mrs. M. Tomžin, družina J. Vencel, Mrs. J. Zortz. — Po 35c: Mrs. M. Mislej, Mrs. M. Baraga. — Po 25c: Mrs. J. Jere, Mrs. B. Jakopin, Mrs. F. Krumpak, Mrs. J. Kozjan, Mrs. M. Kobal, Mrs. J. Logar, Mrs. F. Mahnič, Mrs. M. Čeh, Mrs. F. Gulič, Mrs. F. Gradišek, Mrs. P. Hoover, Mrs. F. Ivančić, Mrs. J. Ivančić, Mrs. M. Plečnik, družina L. Tomažič, Mrs. J. Uršič, družina L. Vidrick. — Po 15c: Mrs. J. Hribar.

Cleveland—Po \$400: Holy Name Society. — Po \$25: Mrs. M. Smrekar. — Po \$20: N. N. — Po \$16: Mr. in Mrs. F. Narobe. — Po \$10: Mrs. M. Kocin, družina Pogačar. — Po \$9: Mrs. M. Pogačnik. — Po \$5: Mr. in Mrs. E. Klemenčić, Mrs. M. Cook, J. Vegorc, M. Martič, M. Sluga. — Po \$2: N. N., F. To-

gorc, M. Martič, M. Sluga. — Po \$2: N. N., F. Tomažič, Mrs. C. Bobnar, N. N., Mrs. Vidic. — Po \$1: Mrs. F. Krečich, Rose Zadnik.
 Euclid—Po \$5: Mr. in Mrs. F. A. Hochevar.
 Girard—Po \$5: Gospodinski Club. — Po \$2: J. Anzek.
 Barberton—Po \$10: Mr. in Mrs. A. Oklosh. — Po \$1: H. Zgainer.
 Bridgeport—Po \$3: Dr. Perhay.

MICHIGAN—

Iron Mountain—Po \$1: F. Rihtarsich. — Po 50c: J. Schwei.
 Calumet—Po \$1: F. Vertin.
 River Rouge—Po \$10: Mrs. A. Voncina.

ILLINOIS—

Chicago—Po \$18.60: Mrs. M. Wolsich. — Po \$10: M. Blaj, N. N. — Po \$5: Nachtigal Family, Mr. in Mrs. Mlakar, M. Kremesec, Mr. in Mrs. M. Omerzel. — Po \$4: Mrs. M. Szezepanik. — Po \$3: J. Tursich, Mrs. A. Smid. — Po \$2: Mr. in Mrs. P. Prah, Sr., E. Lotrich, Mr. in Mrs. D. Paisoli, Jr., Mrs. A. Koren, J. Osterman.
 Joliet — Po \$25: Rev. Geo. Kuzma, Mr. J. Slapničar. — Po \$10: Mr. J. Simonič. — Po \$5: Družba sv. Družine, Mrs. M. Mahkovec, Mr. F. Zivitz, Mrs. F. Dornik. — Po \$2: Mrs. M. Mali, Mr. Weber. — Po \$1: Mrs. L. Sladich, Mrs. M. Bradeško.
 La Salle—Po \$10: Mrs. F. Petelin. — Po \$5: Mrs. T. Terselich. — Po \$2: Mrs. M. Bilthaver, Mrs. J. Banik, Mrs. K. Gerdovich. — Po \$1: Mr. A. Kastelo, Mrs. A. Kastelo.
 Waukegan—Po \$20: Romarji iz Waukegan. — Po \$5: Mr. in Mrs. F. Mivšek, Mrs. A. Setnikar.
 Lemont—Po \$10: Mr. in Mrs. B. Terstenjak. — Po \$5: P. Marn, N. N. — Po \$4: Mr. J. Vičič.
 Cicero—Po \$2: M. Markhovič, J. Bartol.
 No. Chicago—Po \$10: N. N. — Po \$3: Mrs. C. Varšek.
 Rockdale—Po \$5: Mr. in Mrs. A. Kovačič, Mary Kovačič.
 McCook—Po \$10: Mrs. J. Snyder.
 Bradley—Po \$20: Mr. M. Smoley.
 Highland Park—Po \$25: Miss M. Šimec.
 Ottawa—Po \$20: U. Kozarič.

PENNSYLVANIA—

Ambridge—Po \$2: Geo. Pavlešič, Mary Pavlešic. — Po \$1: Mrs. Pavlakovich.
 Strabane—Po \$4: Mrs. M. Tomsic. — Po \$1: N. N.
 Presto — Po \$1: H. Rabich.
 Johnstown—Po \$3: J. Lindič.
 Steelton—Po \$1: J. Benkovič.
 Tire Hill—Po \$5: F. Oblak.
 Enhaut—Po \$1: A. Malesic.
 Sugar Grove—Po \$3: K. Bruney.
 Bulger—Po \$25: Mr. in Mrs. S. Jenko.

MINNESOTA—

Chisholm—Po \$10: Mr. in Mrs. J. Pustovrh. — Po \$5: N. N., N. N. — Po \$2: Mr. F. Lavrich. — Po \$1: Mrs. R. First, Mrs. J. Petric.
 Eveleth—Po \$5: Mrs. Kvaternik. — Po \$1: Mrs. A. Skrinar, A. Nemgar, Mr. in Mrs. Intihar, K. Shavor.
 Hibbing—Po \$2: Mrs. F. Zbašnik, Mrs. H. Laurich. — Po \$1: Mrs. J. Skorenšek.
 Gilbert—Po \$1: Mr. in Mrs. F. Ulčar. — Po 50c: Mrs. Strniša.
 Duluth—Po \$10: N. N.
 Ely—Po \$1: Mrs. F. Fink.

CALIFORNIA—

San Francisco—Po \$10: Mr. J. Lovsin. — Po \$5: M. Vidmar, Mr. in Mrs. J. Stariha. — Po \$2.50: M. Ivec. — Po \$2: M. Klepec. — Po \$1: A. Bezek, F. Zele, A. Lovrin.

INDIANA—

Morgantown—Po \$10: Mrs. M. Konechnik.
 Chesternton—Po \$5: M. Murato.
 East Chicago—Po \$1: Mrs. M. Stiglich.
 Indianapolis—Po \$1: M. Rutar.
 Whiting—Po \$5: Michael & Elizabeth Kobe.

OREGON—

Oregon City—Po \$10: M. Stukelj. — Po \$2: F. Luzar. — Po \$1: N. N.

KANSAS—

Frontenac—Po \$1: Mrs. K. Bučar, Mrs. T. Bozick, Mrs. A. Terlep, Mr. F. Terlep, Mrs. J. Markovitz. — Po 25c: Mr. A. Kocman.

MONTANA—

Anaconda—Po \$1.50: Mrs. J. Peršin.

UTAH—

Price—Po 5: Družina Peternel.

COLORADO—

Leadville—Po \$5: Rev. G. Trunk.

WASHINGTON—

Renton—Po \$25: N. N.
 Colville—Po \$1: Mrs. B. Katzian.

WYOMING—

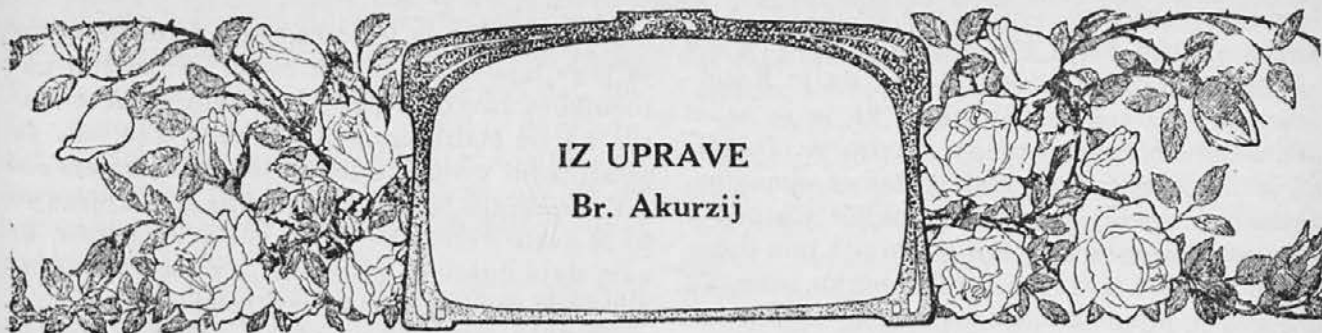
Reliance—Po \$2: Mr. T. Jelovčan.

NEW YORK—

So. Ozone Park—Po \$2: Mrs. M. Hodnik.
 Brooklyn—Po \$1: Mrs. M. Kostrin.

CANADA—

Ontario—Po \$1: Mr. J. Wintar.

IZ UPRAVE

Br. Akurzij

HOMER CITY, PA. — Piše Mary Smith. — Cenjeni mi pri listu Ave Maria. Prilagam Vam dva dolarja in pol za enoletno naročnino. Prosim začnite pošiljati list moji hčeri v Clevelandu. Ga ji podarim za 20 letnico njene poroke, ker sem sprevidela, da se ji silno dopade. No saj je pa tudi vse časti vreden list.

Tukaj v Homer City je kakor drugod bolj brezdelje. Slovenci imamo sicer večinoma svoje domove in skrbno obdelane vrtove, da se tako preskrbimo malo za zimo s potrebnim. Vsaki, kateri hoče le količkaj delati si lahko polovico živeža za leto pridelal doma.

Drugega julija je umrla dobro poznana Mrs. Ferencak. Pokojnica je bila zgledna slovenska žena, nikdar ni zamudila svete maše, dokleer je bila zdrava. Naj ji bo ohranjen blag spomin.

MI SE NE PODAMO. — Piše za sedaj neimenovana West. — Tam doli krog New Yorka in Bethlehem mislijo, da na zahodu ni nič Slovencev, toda se silno motijo. Nekaj naročnikov, mislim novih naročnikov, vam je prifrčalo danes iz Colorade, ali le počakajte malo, bo tudi naš "sizen" prišel, potem bomo pa videli, kje so bolj živahni. Bojim se, da se nas bote kmalu prestrašili te se poskrili v ozadje, ko bomo pričeli tukaj za res. Sicer vas je pa tam na vzhodu več kakor nas je tukaj, zatorej le glejte, da ne bote prvi pri ta zadnjih. Pozdrav vsem naročnikom Ave Maria.

JOLIET, ILL. — Piše Mary Papesh. — Priloženo Vam pošiljam 5 novih naročnikov, seveda ako ne bi bila ta neznošna vročina bi jih bilo še več, toda bo pa še v prihodnje kaj. V zadnji Ave Mariji je nas zastopnike precej trdo prišla Mrs. Edw. Robar z Betlehem, Pa. Resnici na ljubo sem morala priznati, da ima prav. Res

vse več zanimanja za naš lepi list Ave Maria in za naš Lemont, bi zastopniki naredili, če bi se bolj pogosto oglašali in poročali o gibanju po svojih naselbinah. Namenila sem se nekaj vrstic napisati z našega slovenskega Rima. Ker živimo blizu Lemonta, gremo večkrat pogledat kako raste novi samostan na naših ameriških Brezjah. Veličasten spomenik si postavljajo ameriški kat. Slovenci, ki bo še poznim rodovom pričal o požrtvovalnosti in živi veri ter ljubezni do Boga in nebeške Matere. Ameriško Brezje bo zdaj vse veličastneje zgledalo, Marija Pomagaj bo dobila svoj primeren dom, kakoršnega zasluži. Očetom frančiškanom smo dolžni veliko zahvalo, da so se lotili tega velikega dela in žrtvujejo vse svoje moči za dušni in telesni blagor rojakov v novi domovini. Zato bo gotovo vsak zavedni kat. Slovenec pomagal po svoji moči pri tem zidanju, saj se dela nov samostan le za naš lasten dobrobit. Lepo se zahvalim vsem, ki so naročili Ave Marijo, ko sem jih obiskala in vsem, ki so obnovili naročnino, s tem ste pokazali da imate še vedno v srcu ljubezen do Marije in želite pomagati njenemu svetišču. Prosim pa še tiste, ki niso še v vrsti naročnikov, da bi si naročili ta za vsacega Slovenca in Slovenko potreben in koristen list; če boste naročili Ave Marijo, boste v prvi vrsti koristili sami sebi, boste pa imeli tudi zavest, da ste pomagali graditi skupen dom ameriških kat. Slovencev v čast Mariji Pomagaj in enkrat vam gotovo tega ne bo žal.

Zal da moram poročat, da je v letošnjem letu smrt pobrala z naše srede že več dobrih naročnikov in dobrotnikov Lemonta. Zopet v mesecu avgustu je ugrabila dva in sicer dne 17. avg. je umrla v visoki starosti Agnes Horvat, bila je doma z Osojnika pri Semiču. 30. avg. je pa po daljši boleznii odšel v večnost rojak Rudolph Kolet, star 54 let, doma je bil z Rečice na šta-

gerskem. V nedeljo 10. sept. zjutraj je pa vso naselbino pretresla žalostna vest, da je Korevčavo mater z Indiana St. ubilo, ko jo je zadel nek avtomobil ravno pred cerkvijo sv. Jožefa, ko je bila na potu h sv. maši. Res ne vemo dneva ne ure, kedaj in kje nas pokliče Gospod v večnost. Pokojna Gertrud Korevc je bila doma z vasi Olakar, fara Sela pri Šumberku, stara 72 let, bila je pionirka naše naselbine, vzorna katoliška žena in mati. Smrt jo je ugrabila nenadoma, ni je pa našla nepripravljenega, kajti pogostoma je prejela sv. obhajilo, tako tudi zadnja dva dni pred smrtjo. Vsi imenovani pokojni zapuščajo velike vzorne katoliške družine, ki so v ponos fare sv. Jožefa. Daj jim Bog plačilo v nebesih, naročnikom Ave Marija pa jih priporočam v molitev. Preostalim žalujočim, pa izražam iskreno sožalje.

RENTON, WASH. — Piše Rosie Lamšek. — Častiti oo. frančiškani: V prigribu Vam pošiljam dopolnilno svoto, katero sem Vam obljubila pri prvi pošiljki za Vaš blagi namen, ko se trudite, da priskrbite svojim semenatarjem bolj ugodno stanovanje, kjer se bodo laglje izobraževali za slovenske duhovnike. Priloženo je tudi \$5.00 za večne maše za pokojnega sina Edwarda; ostalo pošljem v kratkem.

Moram Vam tudi povedati, da sem bila tako srečna, da sem delala duhovne vaje v Seattle Sacred Heart Orphanage, ki jih je vodil Rev. J. Stanley. Ne morem Vam povedati, kako je bilo lepo, ko se človek ločen od posvetnih skrbi pogovarja le z Bogom. To ve le tisti, ki sam doživlja take blažene trenutke. Ne želi si drugega, kakor da bi taki trenutki trajali celo večnost.

Ta Orphanage vodijo misijonske sestre, katera je ustanovila M. Cabrini, katera, kakor Vam je znano, je bila lani prišteta blaženim. V resnici te blage sestre vršijo veliko misijonsko delo, ko te zapuščene malčke zbirajo krog sebe. Skoraj nemogoče je, da bi tak otrok, ki po letih pride iz tega zavoda pozabil na svetinjo svete vere. Lahko bi vam o tem Orphanage še mnogo povedala, toda za sedaj naj bo dovolj. Iskreni pozdrav vsem čitateljem tega lista.

BESSEMER, PA. — Piše J. Leskovitz. — Zopet Vam pošiljam nekaj dolarjev za poravnavo naročnine na list Ave Maria. Splošno so mi pa

obljubili, da bodo vsi poravnali naročnino, kar je prav lepo v teh težkih časih. Tukajšnji naročniki se zavedamo, kaj nam nudi list Ave Maria, kateri bodri širom Amerike rojake, da so ostali trdni v veri že toliko let. Marsikateri rojak, rojakinja bi bila že pozabila na najdražje, to je sveto vero, ako ne bi imela tega lista, ki nam daje duševno hrano, ki je v teh razburkanih dneh tako neobhodno potrebna. Hvala lepa vsem, ki ste obnovili naročnino in tudi tistim, ki jo bodete. Pozdrav vsem.

INDIANAPOLIS, IND. — Piše Frank Urajnar. — Sporočam Vam žalostno vest, da so moj dragi oče preminuli 30. avg. t. l. Ko sta prišla z materjo 23. avgusta iz cerkve, kjer sta bila pri svetem obhajilu, jih je pljučnica položila na posteljo, s katere niso več vstali.

Doma so bili iz Trebelnega pri Mokronogu, od koder so prišli pred 38. leti sem v Indianapolis, kjer so bivali do svoje smrti. Bili so ustanovnik tukajšnje slov. župnije, katero so podpisali do svoje smrti. Kot strogo katoliški mož so bili vedno naročeni le na katoliške časopise, katere so prav radi prebirali, zlasti zadnje dve leti, ko so bili bolj bolehnih. Njihovo geslo je bilo: Delaj in moli, pa te bo vedno spremljal božji blagoslov.

Stari so bili 76 let. Tukaj zapuščajo žalujočo soprogo, sina Franka in Jožefa ter v Evropi eno hčerko, ki je redovnica na Dunaju z imenom sestra Marija Fortunata. Priporočamo blagega očeta v molitev.

DETROIT, MICH. — Piše Steve Potočnik. — Vsak se rad spominja na svoj ljubljani rojstni kraj, zatorej ni čuda, da tudi meni misli uhajajo na ljubljani hribček v Žetalah, kjer stoji božjepotna cerkev Marije Tolažnice. Hrib, na katerem stoji cerkev se imenuje Brezje, in to zato, ker kakor pripoveduje zgodovina, je bil nekdanj obraščen samo z brezami. Po ustnem izročilu in raznih zapiskih je razvidno, da se je na tem hribčku večkrat prikazala Mati božja, na kar so takratni okoličani pričeli zidati cerkev. Na pomoč jim je prihitel rogaški grof Zigfrid, kateri je prevzel denarne stroške, a vse kamenje in potrebno so kmetje zvozili zastonj.

Židarski mojster je bil baje resno pobožen mož, ki je po dovršenem delu pod oknom na zvoniku zasadil vejico mačkovine in pristavil bese-

de: "Ako bo ta vejica zeleno drevo, tedaj vedite, da moja duša zveličana bo." Iz gotovih zapisov se sklepa, da je ta vejica že zelena nad 200 let. Videl sem jo tudi sam. Sedaj je kakih deset let, odkar je usahnila. Cerkvena letnica na jutrajni strani je 1717 in na večerni pa 1723. Iz tega je razvidno, da so ta veličasten božji hram zidali nad 6 let.

V mojih mladih letih so trumoma prihajali romarji k Mariji Tolažnici, zlasti 15. avgusta, a kakor mi sporočajo sedaj, je čedalje manj zanimanja za nekdanjo tako slovečo pot. Dva krasno uglašena zvona je pogoltnila svetovna vojna, le mali se še sam "pečlja" v zvoniku že nad 23 let. Je pač revščina, zato se si ne morejo nabaviti novih. Ni čuda, da je bila izgubljena vojna, ker so ropali cerkve, zato jih je Bog zapustil. Moj brat mi je pisal, da je videl na stotine in stotine zvonov, ko se je vračal iz vojske ob raznih postajah v bivši Avstriji. Ubogi naši pradedje, ki so jih z velikimi žrtvami priskrbeli, a ta nenasitna Avstrija jih je spremenila v kane. Zato je pa bila tudi zmaga taka.

Pri farni cerkvi svetega Mihaela so nabavili nove zvonove. Ta cerkev je obdana še danes z močnim zidom, iz katerega so se naši pradedje bojevali proti Turkom. Večstoletna lipa, ki stoji pred cerkvijo bi nam povedala, ako bi ji bilo dano, koliko bridkih solza se je prelilo za tem zidom.

Uboga je ta naša rodna gruda v Halozah, ali vendar mi je draga, kajti tam je tekla moja zibelka in tudi tam sem preživel brezskrbna otroška leta.

CLEVELAND, OHIO. — Piše Jakob Resnik. — Kakor lani, bo tudi letos skupno sveto obhajilo skupnih društev Najsv. Imena v Clevelandu. Lani smo imeli pri svetem Vidu ali letos bo pa 29. okt. pri svetem Lovrencu. Nad vse lepo je bilo lani, a upamo, da bo letos še večja udeležba. Take skupne nastope bomo ohranili in vsako leto bo na drugem kraju v slovenski fari v Clevelandu.

Mnogi mislijo, da prirejamo skupno sveto obhajilo radi tega, da se postavimo ali nam celo predbacivajo ošabnost, toda temu ni tako. Naš glavni namen je, da damo Bogu čast in zadožitve za neskončne žalitve, ki mu jih prinašajo zlasti odpadniki svete vere, drugič pa, da daje-

mo s tem zgled naši mladini. Ali mislite, da nadebudna mladina ne vidi, kaj je lepega? Ali ni žalostno, ko opazimo tu ali tam izgubljeno gručo mladine, ki je, lahko rečem, popolnoma brezverska? Kdo je temu drugi kriv, kakor slabi zgledi. Zato je pa naša sveta dolžnost, da jo pritegnemo nase ter jo vzpodbujamo z lepimi zgledi. Saj že pregovor pravi: Besede mičejo, zgledi vlečejo.

V nedeljo 20. avg. smo pa priredili skupni sestanek združen s piknikom na Spelkotovem vrtu v Euclidu. Tudi ta dan je spomin vreden, kajti zbralo se je nas nad 4000. Slavnostne govore so imeli Rev. Aleksander Urankar, predstojnik slov. frančiškanov v Lemontu, Rev. Leonard, pomožni župnik v Chicago in ravno iz domovine došli Rev. Kazimir Zakrajšek, kateri je vsem rojakom dobro znan. Bili so tudi vsi velečastiti gg. župniki iz vseh štirih slov. far v Clevelandu in mnogo glavnih uradnikov in uradnic KSKJ. Tudi sosedna naselbina Lorain je bila častno zastopana, med katerimi je bila glavna uradnica Mrs. Mary Polutnik. Na tem mestu izrekamo vsem prisrčna hvala. Zlasti smo hvalilo dolžni članicam Altarnega društva od vseh štirih fara, ki so tako požrtvovalno skrbele, da je bil vsak postrežen. Mislim, da ni nobenega, ki bi rekel, da na ti prireditvi ni bilo lepo. Čisti dobiček od tega shoda \$400.00 smo poslali v Lemont oo. frančiškanom za novo semenišče.

Z drugega stališča je pa tak shod tudi pomemben vsled tega, da se rojaki spoznajo in vzljubimo med seboj, zakaj že stari pregovor pravi, da kjer je med rojaki zavlada ljubezen, tam je gotovo blagostanje doma.

STEELTON, PA. — Piše Louis Žlogar. — Priloženo Vam pošiljam mali dar \$3.00 v podporo lista Ave Maria. Moje misli so še vedno tam pri Vas v lepem Lemontu, ali tako imenovanih ameriških Brezjah. 2. sept. bo gotovo ostal vsem trem v trajnem spominu, ko smo prvič zagledali že tolikokrat opisovano božjo pot pri Mariji Pomagaj v Ameriki.

Prisrčen sprejem, katerega so nam izkazali oo. frančiškani in tudi bili takoj pri roki, da so nam razkazali tamkajšnje zanimivosti, zlasti pa novo semenišče, katerega sedaj gradijo. To Vam je lepota in lahko smo ponosni vsi Slovenci širom Amerike na kaj takega. Da bi se le ljubljene ro-

jaki kaj bolj zanimali ter pomagali s svojimi darovi, da bo stavba čim prej gotova.

Iskreno se zahvaljujemo za ljubeznjivo postrežbo v romarskem domu in sploh za vso naklonjenost in prijaznost. Bili smo tam par dni, toda zdelo se nam je le nekaj trenutkov, tako je hitro mineval čas. Mnogo sem se tudi naučil tam, ko sem opazoval, da častiti očetje vse to ogromno delo vršijo le v blagor bližnjega, to je, da bodo čim bolj pomagali na misijonskem polju, ki je v Ameriki še tako obširno. Ljubi Bog naj Vas podpira in blagoslavlja pri tem požrtvalnem delu. — Louis, Jožef in Edward.

EUCLID, OHIO. — Piše Mrs. Jennie Intihar. — Ni sicer moja navada, da bi pisala v list Ave Maria, a ker vidim mnogokrat toliko lepih in poučnih pisem, se tudi jaz oglašam. Seveda ako ne bo tisti, ki sedi tam v Office pri tisti veliki zeleni mizi poslal moj dopis v svoj nenasitni koš. (No ja, tako hud pa tudi ne zgledam.)

Moje novice se tičejo večinoma Lemonta, kjer sem bila 4. sept. To je bilo ravno tedaj, ko so delali trije fr. kleriki obljube in eden je nastopil redovno življenje. Posebno je bilo ganljivo, ko smo videli tri brate, med katerimi je eden že župnik v So. Chicago, nam dobro znani Father Alojzij Madic, drugi brat z imenom Fr. Charles se je zavezal z slovesnimi obljubami; tretji pa je sedaj z imenom Fr. James dobil redovno obleko. Srečna mati in oče, ki sta darovala kar tri sine vinogradu Gospodovemu, sta pa prisostvovala celi pobožnosti in v goreči molitvi prosila blagoslova božjega na ljubljene sinove. Res srečna mati in oče!

Druga dva sta pa bila Fr. Albert Oblak iz Chicage, ki je naredil tudi slovesne obljube in pa Fr. Viljem Žlogar iz Steeltona, Pa., ki je naredil prve obljube.

Hitro je mineval dan, ko smo se prav ljubko in domače zabavali med redovno mladino, katerim si lahko že iz obraza čital, kako hrepene vsi le za enim ciljem, to je, da čim prej dosežejo altar Gospodov.

Na tem mestu izrekam pristrčno zahvalo vsem redovnikom za ljubeznjivo postrežbo, kakor tudi blagi ženi, ki se je trudila v romarskem domu za nas.

CHICAGO, ILL. — Piše Mrs. Jelencich. —

Na Vaše pismo, ko me vprašate koliko koledarjev bom razprodala, Vam sporočam, da mi jih pošljite 300. Ako jih bom pa še potrebovala več, bom pozneje sporočila. Priloženo Vam pošiljam 25 "rezitov" od starih naročnikov, ki so naročnino ponovili in tri nove. Dobro ste pogodili, ko ste pričeli priobčevati nove naročnike z imeni in krajem. Tako bomo vsaj vedeli, kdo in kje se bolj zanimajo za lepi list Ave Maria.

Nekaj se mi pač prav čudno zdi, ali nima morda Mrs. Papesch iz Jolietta zrakoplov ali kaj, da kakor sem opazila v zadnji Ave Maria, ima eno novo iz Clevelanda in drugo pa tam iz Pueblo, Colo. Prav radovedna sem, kako jih ona povsod iztakne.

Vse kaže, da bomo morali krepko poprijeti, ako hočemo, da jo dohitimo z številom novih. No upam, da bo tudi pri nas polagoma bolje in domo zazvonili s ta velikim zvonom, to je, da bodo pričeli deževati novi naročniki v Lemont. (Tako je prav Mrs. Jelenčich, korajža velja.) Prej ne odnehamo, dokler ne dohitimo Jolietta. Pozdrav vsem, pa brez zamere.

ZAHVALE.

Pristrčno se zahvaljujem Mariji Pomagaj za zopetno zdravje, katerega sem zadobila na njevo priprošnjo. — Mary Jerman.

Javno se zahvaljujem Mariji Pomagaj za uslišano prošnjo. Bila sem hudo bolna, v tej stiski sem se zaupno zatekla k Mariji Pomočnici, moja priprošnja ni bila zastonj. — Mary Horvat.

Zahvaljujem se Mariji Pomagaj in Srcu Jezusovemu za uslišano prošnjo v moji bolezn. Iz hvaležnosti prilagam \$1.00 kot dar v ta namen in \$4.00 kot dar v fond za zidanje novega semenišča. — Mary Tomsic.

Prosim, priobčite te vrstice v Ave Maria, da s tem spolnim svojo obljubo. Iskreno se zahvaljujem Mariji Pomagaj za uslišano prošnjo v važni zadevi, ter jo še nadalje prosim pomoči. Priloženi dar \$10.00. — Mary Levar.

Najlepše se zahvaljujem Mariji Pomagaj, sveti Tereziki in svetemu Antonu za milosti ka-

tere sem zadobila na njih priprošnje v moji nevarni operaciji, katero sem srečno prestala. Resničen pregovor je, da kdor zaupno prosi, je gotovo uslišan. — Rosie Mance.

Najiskrenejše se zahvaljujem Mariji Pomagaj za vslišano molitev v moji bolezni. Iz hvaležnosti prilagam dar \$5.00 za Vaše novo semenišče. Priporočam vsem, ki jih tare stiska in nadloga, da naj se zaupno zatečejo k Mariji.

J. Gnader.

Prav lepo se zahvaljujem Mariji Pomagaj za uslišano prošnjo in v ta namen prilagam \$1

in 50c za lučke.

Marija Ropotec.

Pripomba k tem zahvalam: Iskal sem v teh vrsticah ime našega ljubega pokojnega škofa Barage, v nobeni nisem našel njegovega imena.

Ljudje božji, Slovenci, Baraga je tudi pri Bogu, njemu se priporočajmo. Brali ste v dnevniku Slovencu in Glasilu in tudi v Ave Mariji, kako je že drugim pomagal, zakaj se tudi njemu ne bi priporočali?

Bog si pač misli, če ga nočejo, pa ga ne bodo dobili na altar. Pri meni je že, jaz njegove časti ne rabim, tudi on ne, rabi je pa narod.

Ali bo kaj?

NOVE NAROČNIKE SO DOBILI

Ime naročnika (ce):	Bivališče:	Ime zastopnika (ce):
MRS. M. KOSENA,	Anaconda, Mont.	Brat Antonin
ANNA GORSHE,	" "	" "
TEREZIJA FISHER,	San Francisco, Calif.	" "
FRANCES SHUKLE,	" "	" "
KATARINA STEPANICH,	" "	" "
MRS. SEVER,	Ogden, Utah	" "
MRS. J. LAVRICH,	Big Bay, Mich.	" "
ANNA OBERSTAR,	Tenarry, Mich.	" "
MARY ŽUNICH,	Kansas City, Kansas	Peter Majerle
ANNA KALAN,	Joliet, Illinois	Mary Papesh
CECILIJA VIDETICH,	" "	" "
ANNA MAJNARICH,	" "	" "
JOSEPHINE OMOTA,	" "	" "
CATHERINE VIDIC,	" "	" "
MARY ROZINA,	Forest City, Pa.	Mary Grum
ANTONIJA ZABUKOVEC,	Cleveland, Ohio	Frank Znidar
ANTON ZALOKAR	Jugoslavija	M. Lesjak, Calif.
LOUISE ZALETEL,	Lorain, Ohio	Anna Zalar
ROSE ZONTA	Indianapolis, Ind.	Frank Urajnar
KATERINA HREBEC	Calumet, Mich.	Mrs. J. Sustarsich
KATARINA TURK,	" "	" "
ANNA JAKLICH,	Jugoslavija	Mrs. Kolar, Gilbert, Minn.
MARY GERKMAN,	Oregon City, Ore.	Mrs. Luzar
KATHERINE KRIŽA,	Biwabik, Minn.	Mrs. Shiltz
MRS. JOE PAVKOVICH	Bethlehem, Pa.	A. Robar

DAR OVI

BETHLEHEM, PA. — Piše Antonia Robar. — No sedaj sem se pa malo polenila v tej poletni vročini. Bilo je za mene malo prehudo okoli hoditi, toda kar sem sedaj zamudila bom si pa v bodoče bolj podplate nabrusila in jo mahnila za novimi naročniki. Za sedaj Vam pošljem samo enega in tudi vse molitvenike, katere ste mi poslali sem razprodala in prosim, da mi jih pošljete še, kajti mislim, da Vam tudi s tem malo pomagam.

Javljam Vam tudi, da so preminula naša dobra mamica Rozalija Lejko, bili so dobra kuharica in vsikdar radi priskočili pri prireditvah na pomoč. Bili so dolgo vrsto let kuharica pri naši fari, in skozi vestno opravljali svojo službo, ter bili mnogim v potrpežljivosti v zgled. Kljub svojim sedemdesetim križem so z dekliškim veseljem pomagali vsakemu. Zatorej pošljam za eno sveto mašo, v pokoj njihove duše ter jih priporočam vsem naročnikom v molitev.

Saj se bom kmalu zopet oglasila, do tedaj pa ostanite vsi tamkaj pri Vas, kakor tudi vsi čitatelji tega lepega lista prisrčno pozdravljeni. Nikakor pa ne pozabim pozdraviti drage zastopnice in zastopnice.

LITTLE FALLS, N. Y. — Piše zastopnica J. Petkovšek. — Velika žalost se je naselila v našo hišo ker smo izgubili ljubljenelega moža in skrbnega očeta. 1. sept. je šel kakor po navadi vesel na delo, a kmalu ko je pričel delati je vsled eksplozije stroje stroja bil na mestu mrtev. Veliko smo izgubili, kajti bil je skrben oče svoji družini in vzgleden katoličan, ki se ni bal pripogniti kolena pred Njim, kateri ga je tako nepričakovano hitro sodil. Upamo, da mu je ljubi Bog milostljiv sodnik. Priporočam ga Vam v molitev.

ZA LIST AVE MARIA IN MARIJA POMAGAJ — Po \$10: Mrs. M. Levar. — Po \$5: F. Zakovšek. — Po \$3: Rev. Slapšak, L. Zlogar. — Po \$2: J. Muhich. — Po \$1: Mrs. Mihelcich, M. Tomsic, Mrs. Butala. — Po 50c: A. Kovacich, N. N., Mich. — Po 25c: U. Zevnik.

ZA KRUH SV. ANTONA—Po \$2.50: N. N., Michigan. — Po 50c: Mrs. Sternisha.

ZA LUCKE PRI MARIJI POMAGAJ—Po \$2.50: M. Zabukovec. — Po \$2: Mrs. Zrnec. — Po \$1: A. Jereb, A. Fabjan, F. Živitz. — Po 50c: J. Mika, F. Perovšek, Mrs. Jerman, F. Balkovec, F. Rascar, L. Martl, R. Martinovich, Mrs. Okoren, J. Kavšek, Mrs. Janeži, G. Brencich, K. Mihelic, Mrs. Sternisha, Mrs. Glac, M. Bradeshko, M. R. Horvat. — Po 25c: J. Kastelic, J. Skorenšek. — Po 21c: J. Kompere.

APOSTOLAT SV. FRANCIŠKA—Po \$10: J. Polz, John Polz, A. Longor, J. Cesnovar, J. Klemencich, F. Petkovšek, F. Snellar. — Po \$5: E. Lamšak, M. Matesha. — Po \$2.50: A. Mlakar.

SV. MAŠE—Po \$20: C. Milavec. — Po \$15: M. Braško. — Po \$10: J. E. Stukel. — Po \$6: Mrs. Lustik. — Po \$3: A. Lukanc, F. Kravcar, A. Judnich, M. Kalsich, G. Shebila, F. Cvenk, Mrs. J. Zrnec. — Po \$2: A. Kertel, J. Peršin, M. Ferlich, A. Ferlich, N. N. Po Br. Antonin, Mrs. Erdlac, A. Russ, K. Videtich, M. Kucich, S. M. Leonora, Mrs. Koletto Family, S. Marolt, R. Martinovic, A. Fink, N. N. Po Br. Antonin, M. Okoren, J. Lindich, J. Ajster, M. Perushek, Mrs. Schweiger, M. Hochevar, Mrs. Vesel, Mrs. Brencich, J. Senica, U. Kosarich. — Po \$1.50: Mrs. Horvat, J. Kastelic, R. & M. Horvat. — Po \$1: H. Zore, J. Zupancich, Rev. J. Slabšak, D. Smole, F. Mahkovec, A. Skrinar, J. Jerman, A. Osojniski, J. Makovec, A. Anders, M. Stiglich, M. Skulj, B. Gregoras, A. Jakše, H. Rabich, A. Bezeg, B. Kolbezen, U. Tavchar, F. M. Balkovec, M. Zunic, N. N., Kansas, A. Možina, Mrs. F. Sustarsich, F. Papesch, M. Papesch, Mrs. Panion, A. Gornik, B. Sedmak, A. Jereb, F. Urajnar, B. Omahne, K. Krivitz, M. Sajovic, M. Ajster, Mrs. Shlitz, Mrs. Moren, Mrs. Sternisha, Mrs. Petric, J. Pustovrh, Mrs. Bovec, Mrs. Skorenšek, J. Stimet, J. Meglen, Mrs. L. Bozich, V. Hoppe, I. Trunkel, Mrs. Stukel, Mrs. Režek.

BOŽJA PREVIDNOST

A. Č.

KO je očak Jakob umiral, je rekel svojemu sinu Jožefu: "Glej, jaz umrjem, Bog pa bo z vami in vas bo nazaj pripeljal v deželo vaših očetov."

Prišel je čas, ko se je imela ta prerokba uresničiti. Izvoljeno ljudstvo je bilo pozneje v Egiptu silno tlačeno. Nečloveški ukaz faraonov, naj vsakega dečka, ki se pri Izraelcih rodi, vržejo v reko, jih je tako pretresel, da so resno zahrepeneli po Obljubljeni deželi. Niso pa imeli nobenega pravega voditelja. Tega jim je Bog šele hotel vzgojiti. Kako, to pove svetopisemska zgodba o Mojzesu. Iz nje se jasno vidi, kako čudovito je božja modrost vodila pota Mojzesa, bodočega voditelja judovskega ljudstva.

Po krutem ukazu faraonovem bi moral biti Mojzes v detinski dobi svojega življenja vržen v reko Nil; toda božja previdnost ga je rešila. Pa ne le to. Ako bi bil samo rešen in izročen svojcem, bi ne bil imel dovolj priložnosti za izobrazbo, kakršno mora imeti voditelj celega naroda. Po božjem naklepu je prišla kraljevska hči do brega ob Nilu vprav v trenutku, ko je plavala košarica z malim Mojzesom vrh gladine. Bog je omehčal kraljevi hčeri srce, da se je dečka usmilila, četudi je bilo to proti volji faraonovi. Pripravljena je bila za izrejo dečka celo plačevati. In še več! Zahtevala je, naj ga rednica (lastna mati) potem, ko bo nekoliko dorašel, vrne na dvor.

Zopet prst božje previdnosti. Na dvoru se je Mojzes poučil o vsem vladarskem poslovanju in znanju, kar mu je pozneje kot voditelju Izraelcev vse prav prišlo.

Mojzesu se je dobro godilo. Nikoli bi ne bil silil proč in na svoje sorojake bi bil morda celo pozabil, če bi mu ne bil Bog vcepil v srce izredne ljubezni do rojakov. Ta ljubezen ga je nagnila, da se je za svoje zatirane sorojake pri faraonu na vso moč potegoval. Nekoč je nekoga nadzornika izraelskih tlačanov občutno kaznoval, ko jih je pretepal. Kralj mu je to zameral in ga hotel umoriti. Mojzes se je pa umaknil, in sicer v ono deželo — na Sinajski polotok,

— koder je pozneje vodil izraelsko ljudstvo. Ta dežela mu je bila dobro znana, saj jo je v štiri-desetih letih, ko je služil pri Jetru, vso obhodil.

Tako je Bog Mojzesa v vsakem oziru usposobil za voditelja. V krepki moški dobi ga je poslal nazaj v Egipt z zahtevo, naj kralj izraelsko ljudstvo izpusti, da se more vrniti v Palestino.

Ta svetopisemski zgled lepo pojasnjuje tolažilni nauk o božji previdnosti.

Če bi sedaj kdo vprašal, kaj je božja previdnost, bi mogli že z ozirom na Mojzesovo zgodbo in na čudovito skrb, s katero ga je Bog vodil, reči, da isti dobri Bog vodi in vlada tudi naše življenje in življenje vseh ljudi, in da se nič ne zgodi, če Bog noče ali če Bog ne pripusti. To skrb božjo pa imenujemo božjo previdnost. Katekizem pravi kratko: Božja previdnost je skrb božja za ustvarjeni svet.

Resnica o božji previdnosti nam bo v tolažbo in v olajšanje zlasti takrat, kadar nas zadevne huda nesreča. Ta pa nikdar ne počiva. Preteklo poletje so silne uime pustošile po mnogih krajih naše Slovenije in uničile tu in tam skoraj vse pridelke.

Predlanskim je n. pr. v Alsdorfu v Nemčiji podsulo 250 premogarjev, ki so umrli globoko pod zemljo.

Začetkom decembra 1931 se je blizu Celja ponesrečilo dvanajst oseb, ki so se vozile z avtobusom.

Letos pred začetkom pomladi je v območju Storžiča pri Tržiču sneženi plaz podsul devet mladih fantov, ki so šli na smuko. Vsi ti mladeniči so nepričakovano umrli.

In slišimo o nesrečah dan za dnem. Kako naj presojava nesreče? Kaj pravi k temu nauk o božji previdnosti?

Ljudje presojavao take dogodke po svoje. O vsem se pogovore: Kdo je kriv, koliko je škode, kdo jo bo poravnal, kakšni so bili ponesrečenci? Itd. Najmanj pa govore o najvažnejšem vprašanju, če so bili ponesrečenci pripravljani za pot v večnost, ali ne. Kako je izpadla sodba pred

vsevednim in pravičnim Sodnikom? In božja previdnost? Zakaj dobrotljivi Bog te nesreče ni preprečil, saj skrbi za ves ustvarjeni svet?

Gotovo je Bog neskončno dobrotljiv in je naš najboljši oče, ki nas bolj ljubi kot kateri koli zemeljski oče svoje otroke, pa za nas tudi skrbi in nas hoče osrečiti. In vendar je ta najboljši oče dopustil, da je sneg pokopal in končal devet mladih ljudi v Trziču. Kje je tu božja previdnost?

Premislimo nesrečo, ki je zadela te mlade ljudi! Vprašajmo najprej: Kaj, če bi bil Bog to katastrofo preprečil? . . . Potem bi bili vsi ti mladeniči najbrž še živi. Kaj potem. Enkrat bi morali pa vendarle umreti. In seveda! Tukaj je pa Bog naenkrat pozval na odgovor kar devet oseb. Kakšen namen je imel pri tem? V sklepe božje modrosti mi slabi ljudje ne moremo gledati, vendar pa moremo po dobrem preudarku marsikaj navesti, s čimer utemeljimo to božje ravnanje.

“Bog je to dopustil za svarilo drugim ljudem, da bi se poboljšali in bili pripravljeni na smrt.”

Velika nesreča, ki zadene večjo skupino ljudi, vse bolj pretrese. Človek si nehote misli: Kaj, če bi bil jaz med njimi, s kakšnim srcem bi stopil pred večnega Sodnika? Bog, zahvalim te, da si mi še prizanesel! Svoje življenje bom pravočasno uredil, da bom pripravljen za slučaj nesreče.

Kaj še pravi nauk o božji pravičnosti k omenjeni nesreči?

Slišali smo, da je bilo med zasutimi več prav dobrih fantov, ki so radi hodili k sv. obhajilu; drugi morda niso bili brez napak. Vsi smo pa nosilci bremena, ki je prišlo na nas vsled padca prvih staršev, zato čutimo slaba nagnjenja, zato se nam je neprestano boriti zoper grešne nevarnosti, ko smo tako obdani od zlobnega sveta. Zato vprašam: Kaj bi bilo z omenjenimi mladeniči, če bi jih ljubi Bog ne bil iztrgal iz nevarnosti grešnih viharjev!? Kdo ve, kam bi bili zabredli!

Kaj pa, če kdo izmed ponesrečenih ni bil v milosti božji? Božja dobrotljivost je neizmerna! Malo jih je, ki bi kar v hipu prišli ob nezavest in ugasnili, ko jih zagrabí smrtna nesreča. Bog da priložnost, da se tak človek še pravočasno zave smrtne bližine. Ako je količkaj po-

učen, ve, da mu je še mogoče rešiti vsaj dušo. Treba je samo k Bogu zdihniti, obuditi dejanje popolne ljubezni in popolnega kesanja ter smrt sprejeti kot kazen za razžaljenje božje. Popolno kesanje reši takoj še tako velikega grešnika, ki bi se rad spovedal, pa se ne more več.

Božja previdnost se izpričuje tudi v tem, ko hoče Bog marsikoga, ki ga na nagloma pokliče s tega sveta, obvarovati dolge in mučne bolezni, težke ločitve od žene in otrok, morečih skrbi za bodočnost svojcev itd.

Če te in podobne razloge premislimo, moramo uvideti, da ima Bog vselej in povsod le dobre namene z nami, in da, kar stori, vse prav stori, četudi se nam prav ne zdi.

*

Pri uimih, poljskih in drugih nesrečah, ki zajamejo pravične in krivične, dobre in hudobne, so revni sloji najbolj udarjeni. Ni se lahko vmisliti v tugo in boleost siromaka-kmeta, ko ga je zadela toča, povodenj, pozeba, ogenj.

Zadovoljno je ogledoval bujno setev po njivah in valujoče bilje po dobravah; nehote se mu je izvil iz hvaležnega srca vzdih zahvale k vsedobremu Bogu. Če se je pa v ostri noči sicer blagodejna rosa spremenila v strupeno slano, če se ob hudi vitri vsuje robata toča na zoreče žitno polje in dehteče vinograde, presune turobna žalost kmetovo srce. Beseda grozne zaskrbljenosti in obupna tožba prihaja iz ust vseh, ki so navezani na prihodek iz grude: “Ali je mogoče, da je to pripustil in dovolil vsedobri, vsemodri Bog? Zakaj dopusti, da se tako neusmiljeno uničuje delo kmetovo in da se tako povzroča toliko gorja?” Malodušnost se loteva skoraj vseh, ki so občutili silo naravnih moči; marsikoga razjeda celo dvom nad božjo previdnostjo, pa mu morda celo omahuje vera in zaupanje v Boga.

Ob takih nesrečah, ki jih dobri verniki sprejemajo v duhu pokore, da zadoščujejo božji pravičnosti za svoje grehe, se naši ljudje le premalo zavedajo resnic, ki jih vsebuje nauk o božji previdnosti. “Vaši lasje so seštetí in še eden ne pade brez božje volje z glave,” govori sv. pismo. Torej: nič se ne zgodi brez božje volje in brez božjega dopuščanja. V sklepe božje modrosti se pa slabotni človeški razum ne more z umevanjem zatopiti, saj kliče apostol narodov: “O globočina bogastva in modrosti in vednosti božje! Kako nedoumljive so njegove

sodbe in neizsledna njegova pota! Zakaj kdo je spoznal misel Gospodovo? Ali kdo je bil njegov svetovalec?" (Rim 11, 33.)

Kar Bog stori, vse prav stori, četudi se nam prav ne zdi. Toliko vemo, da ima Bog z nami najboljše namene in da z nami ravna tako, da nam pomaga doseči končni cilj — večno srečo, kakor govori isti apostol: "Vemo, da tistim, ki ljubijo Boga, vse pripomore k dobremu" (Rim 8, 28). V tolažbo nam bo tudi izrek sv. Pavla: "Kogar (namreč) Bog ljubi, ga strahuje" (Hebr 12, 6).

Isto misel je potrdila tudi znana zamaknjenska v Konnesreuthu, Terezija Neumann.

Pred par leti jo je obiskal na njenem domu M. T. — 22. marca je bil priča silnega trpljenja, ki je prežemalo to ljubljeno božjo. Četudi vdana v voljo božjo, vendarle ni mogla prikriti boleznega ječanja. Njena mati je stala poleg trpinke in ugibala, kaj bi mogla storiti, da bi ji vsaj malo olajšala bolečine. Terezija je s čudovito vdanostjo odklanjala vsako pomoč, saj je vedela, da bi bila v tem primeru vsaka človeška olajšava brezuspešna. Bil je namreč postni čas, ko Terezija v zamaknjenju gleda trpečega Zveličarja in z njim sotrpi. Takí prizori se ponavljajo vsako leto. "Na vso moč ganjen" — nadaljuje omenjeni M. T. — "sem se ob tem prizoru obrnil od trpeče Terezije z vprašanjem: 'Iz kakšnega namena pa dopusti božji Zveličar, da toliko trpiš?' — 'Ker je dober,' je bil njen odgovor. In ta odgovor je prišel iz ust nje, ki se je zvijala in krivila v bolečinah."

"Prehitro je prišel čas" — nadaljuje obiskovalec — "da sem se moral posloviti. Ves presunjen od čudovitih prizorov sem bil vesel, da sem se utrdil v veliki modrosti, ko sem iz ust te svete osebe doznal pomen in smisel trpljenja. Trpinka v Konnersreuthu je imela v teh kratkih besedah resno postno pridigo do mene. Roka Gospodova je, ki nas hoče s stisko v življenju prečistiti in usposobiti za nebesa."

V bridkostih, v trpljenju, v poskušnjah si dajmo tudi mi z vernim srcem edino pravi odgovor: Bog vse to dopusti, ker je dober.

*

Za odgovor na vseh oblikah ponavljajoče se vprašanje: "Zakaj Bog dopušča toliko gorja?", ne bomo v zadregi, če imamo pred očmi svetopisemskega trpina Joba.

Ves je razdejan, poln gobavosti, od vseh zapuščen. Poprej bogat, premožen posestnik, srečen oče zdravih otrok, je naenkrat ob vse. "Poln hudih tvorov od podplatov do temena si s črepinjo strga gnoj iz ran, sedeč na ogradi" (Job 2, 8).

Job ne preklinja, kakor je pričakoval satan. Duška je pač dal notranji žalosti in neznošnemu trpljenju v srce pretresujočih izrazih; klel pa ni in satan ni dosegel tega, kar je pričakoval, ko je govoril Gospodu: "Le stegni svojo roko in dotakni se njegove kosti in mesa, in tedaj boš videl, da te bo klel v obraz" (Job 2, 6).

Zli duh je poprej dobil dovoljenje: "Glej, v tvoji roki je; samo njegovemu življenju prizanesi! Satan je tedaj šel izpred Gospoda, udaril Joba s hudimi tvori od podplatov do temena."

Iz tega se obenem vidi, da je satan, ta posebljena hudoba oni zli duh, ki želi dobrim hudo, da bi postali to, kar je on sam: sovražniki božji.

Dalje je iz sv. pisma razvidno, da more satan človeka ne samo skušati, marveč tudi mučiti, toda samo v mejah, ki jih dopušča božja previdnost, pravičnost in dobrotljivost. Naš dedni sovražnik ima samo toliko oblasti, kolikor mu dovoli vsemodri Bog sam.

Z Jobom moramo torej priznati, da prihaja vse le od Boga in da se brez njegovega dovoljenja in vednosti prav nič ne zgodi in zgoditi ne more. Samo greh je, ki ga ne povzroča Bog, ampak ga samo pripusti, ker ne mara vzeti človeku svobodne volje. Bog bi v svoji mogočnosti lahko zabranil tudi greh, toda s tem bi uničil v človeku svobodno voljo, ki je najdragocenejši dar božji: s tem bi pa obenem vzel človeku tudi možnost zaslužnja in plačila za dobra dela.

*

Še en ugovor je treba razčistiti: Zakaj so pa navadno tisti, ki so nedolžni, pravični, dobri, najbolj udarjeni?

Preden odgovorimo na ta ugovor, stavimo še novo vprašanje: Ali se more reči, da je kakšna nesreča, kakšno trpljenje nezadolženo?

Res je, da je človek sam dostikrat osebno brez krivde, pošten in dober. Pozabiti pa ne smemo, da je vsakdo z odliko človeške narave sprejel tudi kazensko obremenitev, ki je v krivdi prvega človeka Adama. Trpljenje vseh vrst

je naš podedovani delež, saj vsi prihajamo iz omadeževane dediščine prvega človeka.

Pribiti moramo pa še to: četudi nam vest ničesar hudega ne očita, smo pa vendarle dostikrat sokrivi teh ali onih grehot, ki se širijo med nami, ker smo premalo pomagali zatirati hudo s svarili, opomini, ker smo se morda stisnili v kot in si mislili: Jaz skrbim zase, drugi pa naj zase! Največja zapoved pa pravi: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe!

*

Še eno misel, ki jo je treba tem bolj poudariti, čim bolj je nekaterim znana, omenja ljubljanski škof dr. Gregorij Rožman, ko v pastirskem listu tolaži svoje po uimah prizadete vernike: Takole pravi:

“Še en namen ima Bog, ko pošilja ali dopušča nezgode, ki mnogo ljudi spravijo v bedo in pomanjkanje, namreč da daje drugim priložnost izvrševati dela ljubezni do bližnjega. Letošnje uime dajejo ne le priložnost, marveč nalagajo dolžnost, da prizadetim pomagamo. S tem se bodo najlepše in najboljše zahvalili Bogu za prejete dobrote.”

*

Božja ljubezen nas hoče pripeljati do trajne sreče, če ne drugače, pa dostikrat tudi s šibo; samo priznati moramo in verovati, da je

šiba v roki dobrega nebeškega Očeta — sreča za nas!

Ako nas torej tare bolezen, če je kdo prišel ob premoženje, če mu je smrt oropala domače, če je vihra uničila poljske pridelke, naj se nikar preveč ne žene, saj pravi sv. Peter: “Vse svoje skrbi naj (na Boga) preložite, zakaj on skrbi za vas!” (I Pet 5, 7.)

Magnetna igla se zna vsekdar naravnati proti severnemu tečaju, če jo še tako dražiš in vrtiš ter vznemirjaš.

Magnetni igli naj bo podobna tudi duša, ki naj se usmerja vsekdar proti Bogu, če nam pošilja še toliko pretresljajev, saj jih pošilja najboljšo očetovsko srce — v naš večni blagor!

**Vsak dan in na vsak način prihranite
denar, če kupujete pri**

TRIKRYL'S DEPT. STORE

2110-14 Cermak Road, Chicago, Ill.

Dobra trgovina v prijazni okolici.

Shranite naše “STAMPS”. Z njimi si prihranite
denar pri vsakem nakupu.

Priporočamo se vsem Slovencem in Jugoslovanom po bližnjih in daljnih naselbinah za tiskovna naročila.

Kolikokrat ste v zadregi, kam poslati to ali ono reč namenjeno za tiskanje: kar name se obrnite in rešili vas bomo vsake skrbljivosti, češ, delo ne bo prav opravljeno, ne bo v pravem času tiskano.

Za korektno in precizno delo jamčijo očetje frančiškani v Lemontu, ki svoj list Ave Maria in svoj koledar v moji tiskarni tiskajo in so še vedno bili zadovoljni.

Zlasti v eni stvari sem Vam lahko zelo na uslugu: cena bo nizka.

Zatorej pošljite stvari za tiskanje prihodnjic v Lemont, Ill. Vi slovenski ljudje in Vi slovenski društveniki.

“Give me a chance,” pravi vsak Amerikanec, to pravim tudi jaz Vam. Dajte mi priliko in Vam pokažem s točno postrežbo, that I mean business, “da kar rečem, tudi storim.”

SERVICE PRINTERS

412 Talcott Avenue

Phone 64

Lemont, Illinois

Cenik molitvenikov in sploh devocijonalij:

Slovenski molitveniki:

POT K BOGU	\$1.50
POT K BOGU	\$1.00
POT K BOGU	\$0.75
VEČNA MOLITEV	\$1.50
SLAVA GOSPODU	\$1.50
PRIPRAVA NA SMRT	\$1.50
SVETA URA	\$1.50
SVETA URA	\$1.00
NEBEŠKA TOLAŽBA	\$1.35
NEBEŠKA TOLAŽBA	\$1.00
VEČER ŽIVLJENJA	\$1.25
VEČER ŽIVLJENJA	\$1.00
V SIJAJU VEČNE LUČI	\$1.00
DNEVI V BOGU	\$0.70
DNEVI V BOGU	\$0.35
DRUŽINSKI MOLITVENIK	\$0.40
SKRBI ZA DUŠO	\$1.00 in 1.50
RAJSKI GLASOVI	\$.30 in .75

Ti molitveniki so tiskani vsi z velikimi črkami, kateri so prav priporočljivi za starejše ljudi.

Nadalje imamo še sledeče molitvenike:

SLOVANSKI MOLITVENIK	\$1.00
HOJA ZA KRISTUSOM	\$0.75
LURŠKA MATI BOŽJA	\$0.30
KVIŠKU SRCA	\$1.00
KVIŠKU SRCA	\$0.50

Angleški molitveniki:

THE CATHOLIC GIRL'S GUIDE od \$1.50 do \$5.00	
MY PRAYER BOOK	\$1.50 do \$4.00
THE YOUNG MEN'S GUIDE.....	\$1.50 do \$3.50
THE NEW MISSAL for Every Day, \$2.00 do \$6.00	
THE POCKET MANUAL	50c do \$1.25
AVE MARIA	75c do \$1.75
KEY OF HEAVEN	75c do \$1.50
KEY OF HEAVEN, veliki tisk,.....	75c do \$1.50
THE CATHOLIC BIBLE	\$2.00 do \$1.50
THE COMMUNION PRAYER BOOK, 75c do \$1.50	
THE CHILD'S PRAYER BOOK,	15c do 95c

imamo še razne druge molitvenike, kateri se dobijo v naši zalogi.

2. Nadalje dobite iz naše zaloge vsakovrstne kipe v razni velikosti. Kip Srca Jezusovega, Srca Marijinega, sv. Terezike od Deteta Jezusa, Lurška Mati božja, sv. Ane, sv. Antona, sv. Jožefa itd. Ti kipi so po 12 inčev visoki, 18, 21 in 24 inčev.

3. Imamo tudi rožnivnce različne vrste. Cena od 10c nadalje do \$5.00. V zalogi so tudi rožnivenci, sv. Jožfa, sv. Antona, sedem žalosti M. božje.

4. Pri nas dobite tudi pripravo, kadar pride duhovik bolnika preveded. Cena od \$1.50 naprej.

5. Lahko naročite pri nas tudi stenske križe vsake velikosti. Cena po velikosti in kakovosti.

6. Ako potrebujete kropilnike za bla goslovljeno vodo, in razne male stenske poble ali svetinjice in podobno se obrnite na nas.

7. Imamo tudi Karmelske škapolirje, tretjeredne škapolirje in pase, kakor tudi Priročnik ali Obrednik Tretjega reda, kateri je ravno pred kratkim izšel.

Ako rabite katero izmed gori navedenih stvari pišite na naslov:

"AVE MARIA" P. O. BOX 608, LEMONT, ILLINOIS.

Najboljšo garancijo zavarovalnine

jamči vam in vašim otrokom

**KRANJSKO-
SLOVENSKA**

**KATOLIŠKA
JEDNOTA**

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA PODPORNÁ ORGANIZACIJA V AMERIKI
ki posluje že nad 45 let.

PREMOŽENJE: \$4,400,000.00

ČLANSTVO: 35,500

SOLVENTNOST KSKJ ZNAŠA 119.80%

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, pošteni in nadsolventni podporni organizaciji Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruješ za smrtnine, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema pod svoje okrilje moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta.

K. S. K. Jednota izdaja najmodernejše vrste certifikate sedanje dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. Jednota je prava mati vdov in sirot. Če še nisi član ali članica te mogočne in bogate katoliške podporne organizacije, potrudi se in PRISTOPI TAKOJ!

GLAVNI URAD:

351-353 NO. CHICAGO STREET,

JOLIET, ILLINOIS